Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 2049 | 4 PAGINI — 20 BANI | vineri 2 decembrie 1955

INSUŞIŢI-VĂ AGROTEHNICA TINERI DE LA SATE!

A VENIT IARNA. Cei ce muncesc pe ogoare, după arăturile adînci își pun plugurile în șoproane, mai cercetează adăpostul vitelor și felul în care se păstrează recolta culeasă. In multe locuri însă, tractoarele mai îngroapă sub brazda neagră, catifelată și primii fulgi de zăpadă. Abia cînd dă înghețul, tractoriștii își string mașinile și se îndreaptă către S.M.T. Iarna nu aduce în sat, ca acum 10-15 ani și mai înainte, o perioadă de ședere pe vatră, un sezon mort. Pentru țăranii muncitori, un nou anotimp înseamnă un nou fel de activitate, legată firește de lupta pentru obținerea unei noi recolte, care să întreacă pe cea din anul trecut. In cadrul acestei activități un loc însemnat îl ocupă învățămîntul agrozootehnic de masă.

A intrat în obiceiul multor țărani muncitori ca în serile lungi de iarnă să-și petreacă vremea la căminele culturale, la colțurile roșii din gospodăriile colective. Aici ei petrec ore plăcute citind cărți, vizionînd un film, jucînd șah etc., dar deprind și noi metode agrotehnice indicate de știință, sau culese din experiența fruntașilor recoltelor bogate. Și în anul acesta, mulți țărani muncitori cu gospodării individuale, colectiviști sau întovărășiți au început deja să-și noteze în caiete primele indicații date de agronomi sau zootehniști în cadrul cercurilor și cursurilor agrozootehnice de masă. Intovărășiții din satele Tămășești și Stănceasca, raionul Vida, au și participat la prima lecție predată de agronomi. Colectiviștii din Șura Mare, raionul Sibiu, au început și ei lecțiile. A început un nou an de învățămînt agrozootehnic de masă.

Invățămîntul agrotehnic și zootehnic de masă s-a dovedit a fi un lucru bun, pe care țăranii muncitori îl apreciază. Nu întîmplător la consfătuirea fruntașilor din agricultură, ținută în primăvară la București, a reieșit că pe terenurile lucrate după învățăturile căpătate la cursul agrozootehnic, recoltele au fost mai mari, iar vitele îngrijite așa cum scrie la carte au crescut mai mari, mai frumoase, avînd o productivitate mai mare. Dealtfel și recoltele din acest an dovedesc același lucru, iar printre fruntașii prezenți în expozițiile agricole regionale și raionale sînt mulți din acei ce au urmat și urmează învățămîntul agrozootehnic de masă.

Cercurile și cursurile agrozootehnice de masă oferă tineretului sătesc mari posibilități de a-și însuși cunoștințele necesare pentru a putea lupta cu succes pe frontul obținerii unor producții agricole vegetale și animale bogate. Pentru aceasta, organizațiile U.T.M. au datoria de a lămuri pe fiecare tînăr și a-l îndrepta către această formă de învățămînt. La cursurile agrozootehnice de masă participă regulat mulți vîrstnici, unii cu părul albit, alții care au învățat să scrie și să citească în anii puterii populare, trecînd de pe băncile școlii de alfabetizare pe cele ale învățămîntului agrozootehnic. Aceasta pentru că regimul nostru democrat-popular a rupt zăbranicul negru ce întuneca ochii minții multor țărani muncitori ținuți în întuneric și ignoranță în trecut și le-a dat posibilitatea să învețe carte. Tinerii țărani muncitori, viitorii maiștri ai recoltelor bogate de pe cîmpiile aurii ale țării noastre au nevoie tot atît de mult, ba chiar mai mult de știința cărții agrotehnice. Se cuvine deci ca ei să fie în număr mai mare la cursul agrozootehnic de masă. Acesta este un lucru firesc. Atragerea către învățămîntul agrozootehnic de masă este o problemă importantă a organizațiilor U.T.M. din satele patriei noastre. Urmînd exemplul comuniștilor, fiecare utemist să considere ca o obligație a sa înscrierea și participarea cu regularitate la cercuri și cursuri și să atragă după sine pe toți prietenii și cunoscuții săi, pe toți tinerii țărani muncitori. Utemiștii pot de asemenea să contribuie la buna funcționare a învățămîntului agrozootehnic de masă, ajutînd la pregătirea sălilor, la aducerea materialelor demonstrative, la mobilizarea oamenilor.

La învățămîntul agrozootehnic de masă au participat și participă mulți utemiști, nu numai în calitate de cursanți, ci și ca lectori — agronomi, zootehniști etc. De munca lor e legat în bună măsură felul în care cursanții prind dragoste de învățătură și își însușesc cele predate la lecții. Acești utemiști și tineri, din rîndul lectorilor, au nevoie de ajutorul organizațiilor U.T.M. pentru a prezenta lecțiile în mod atrăgător, într-un limbaj apropiat ascultătorilor, bine documentate, cu exemple locale și îndeosebi din experiența fruntașilor.

Un exemplu bun într-o lecție, o zicală sau un proverb popular lămuresc mai bine decît frazele lungi și întortochiate. Un lector bun se face iubit și ascultat de cursanții săi dacă vine regulat la lecții și se pregătește în cele mai mici amănunte. Fără îndoială, cînd lectorul lipsește de cîteva ori sau vine nepregătit, cursanții încep să facă și ei la fel.

O zicală populară spune „Ziua bună se cunoaște de dimineață"! Este limpede că pentru buna desfășurare a învățămîntului agrotehnic în tot timpul iernii, pentru antrenarea unui număr cît mai mare de tineri la el, comitetele regionale și raionale U.T.M. au datoria să ia încă de la început toate măsurile de a ajuta organizațiile U.T.M. în această privință. Tinerii trebuie îndrumați către cele mai corespunzătoare cercuri și cursuri — potrivit profesiei lor: tinerii care lucrează la culturile de cîmp către cercurile și cursurile agrotehnice, cei ce îngrijesc de animale către cercurile și cursurile zootehnice etc.

Organele și organizațiile U.T.M. trebuie să tragă învățămintele cuvenite de pe urma modului cum s-a desfășurat învățămîntul agrozootehnic de masă în cursul anului trecut și să folosească experiența pozitivă cîștigată.

Fără îndoială că mai sînt și alte treburi de făcut în legătură cu participarea tineretului sătesc la învățămîntul agrozootehnic de masă, lucruri pe care organizațiile U.T.M. le cunosc. Important este ca organizațiile U.T.M., privind cu răspundere sarcinile ce le revin în această privință, să ia toate măsurile necesare ca la învățămîntul agrozootehnic de masă, tinerii să fie printre cei care participă activ.

Răsplată a muncii pline de avînt

Către cuptoarele Siemens Martin ale oțelăriilor patriei au plecat rînd pe rînd din București, șiruri de vagoane purtînd încărcătură pe cît de obișnuită, pe atît de prețioasă. Atunci cînd de la Hunedoara, de la Reșița ori de la „Oțelul roșu" se anunță elaborarea unei noi șarje de oțel peste plan, tinerii care au colectat fierul vechi trimis industriei siderurgice s-au gîndit fără îndoială că în oțelul acesta se află și bucățele de fier pe care ei le-au strîns. Aceasta este cea mai mare satisfacție a lor.

★

Ieri, la București, a avut loc festivitatea premierii tinerilor din Capitală evidențiați în cea de a treia etapă a acțiunii de colectare și expediere a fierului vechi.

La această entuziastă adunare a tineretului s-au spus cuvinte de laudă comitetelor raionale U.T.M. din Capitală care s-au distins în această patriotică acțiune.

Tinerii muncitori, elevi, pionieri, funcționari din raioanele Grivița Roșie și N. Bălcescu au raportat cu această ocazie că în etapa ce s-a încheiat, ei și-au întrecut angajamentul pe care l-au luat la sfîrșitul celei de a II-a etape cu 401.789 kg. fier vechi. Prin această realizare cele două comitete raionale s-au situat în fruntea acestei acțiuni pe Capitală.

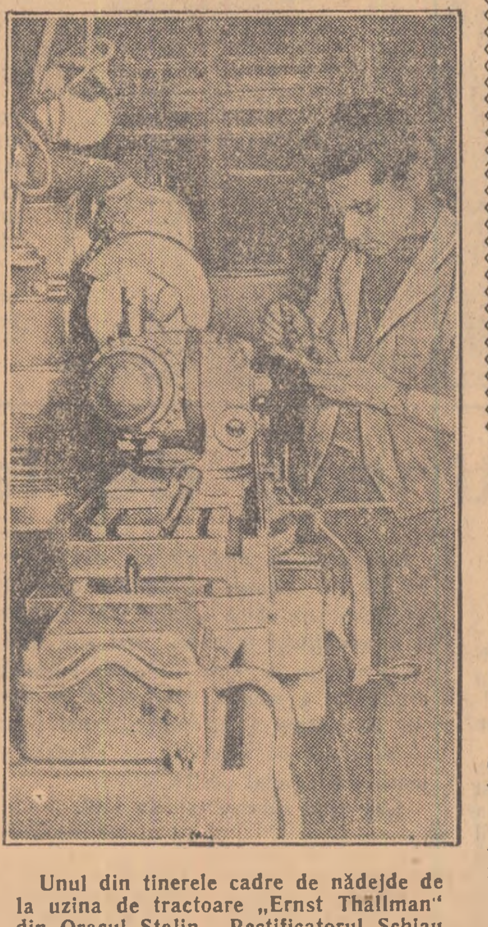
„Se decerne drapelul comitetului orășenesc U.T.M. București comitetului raional Grivița Roșie".

Aplauzele cu care cei prezenți au întîmpinat această veste — nu au contenit mult timp.

Un aparat de radio cu Pik-up, o bibliotecă cu cărți, precum și toate cărțile prevăzute în bibliografia concursului „Iubiți cartea" — a fost darul pe care l-au primit drept răsplată a muncii pline de avînt cele două comitete fruntașe. Au primit premii comitete raionale U.T.M., precum și comitete ale organizațiilor de bază U.T.M. din fabrici, întreprinderi și școli care s-au distins în acțiunea de colectare a fierului vechi.

Acțiunea de colectare a fierului vechi în raioanele Capitalei nu se va opri însă aci. Prin curțile întreprinderilor, prin cele ale cetățenilor se mai găsesc încă însemnate cantități de fier vechi. Tinerii participanți la această adunare s-au angajat ca în perioada ce va urma să colecteze încă 300.000 kg. fier vechi.

C. MIHAI

Unul din tinerele cadre de nădejde de la uzina de tractoare „Ernst Thällman" din Orașul Stalin. Rectificatorul Schiau Cornel, de 18 ani, absolvent al școlii profesionale, lucrează de acum piese extrem de precise, la care toleranța poate fi doar de 8 microni.

Foto: RADU COSTIN

Crescuți și educați de partid

SECRETARUL SFATULUI POPULAR

Altfel visase el comuna. Case mari, ulițe drepte... Cîte visuri de la plecarea din oraș și pînă aici. Și acum... Nimic din cele închipuite. Căsuțele mici din bîrne, acoperite cu șindrilă stăteau pitite printre pomi. Aproape că nici nu se vedeau printre verdeața aninilor și a sălciilor ce-și lăsau pletele peste albia Gilortului. „La drept vorbind nu-i o comună urîtă" gîndi Vasile Zeleneac și ridicîndu-și valiza porni pe uliță, la vale, spre sfatul popular.

Inima începuse să i se strîngă. Parcă își mai pierduse din elanul cu care plecase din fabrică pentru întărirea muncii la sate. Și de-odată își aduse aminte de spusele secretarului de partid din fabrică. „Nu va fi de loc ușor. Vor fi multe greutăți, dar tu ca utemist trebuie să le înfrunți". Și parcă i se făcu rușine.

Nu știa prea bine ce va avea de făcut în munca de secretar și începuse să-l cuprindă îndoiala. Privi ceasul și se gîndi că la ora aceasta băieții din echipa lui sînt în toiul lucrului. Ii lăsase în focul întrecerii pornite în cinstea zilei de 23 August. La plecare îl rugaseră să le scrie despre noua lui muncă. Ii promiseseră chiar să-i facă o vizită la toamnă, să vadă ce a făcut el ca secretar de sfat. Furat de gîndurile acestea, nici nu-și dădu seama cînd ieși din comună. Se opri descumpănit. Alături un om suduia de mama focului boii care nu țineau drept printre rîndurile de porumb. După ce-i dădu bună ziua, Vasile Zeleneac îl întrebă de ce folosește rarița.

— Dumneata ești al doilea pe ziua de azi care-mi spui lucrul acesta. Mai bine ai face să-ți vezi de drum, că se vede că nu ești de pe la noi, și lasă-mă pe mine cu ale mele.

— Nu prea ai dreptate să-mi spui că nu sînt de pe aici. De azi înainte fac și eu parte din comuna dumneavoastră. Sînt noul secretar de sfat. Fîstîcit de noua cunoștință omul vru să întindă mîna dar era plină de pămînt și o retrase repede. Secretarul se făcu că nu vede aceasta, îi strînse mîna și apoi îl întrebă din nou de ce rărițează. Peste două ore se îndreptau împreună spre sat. Geamantanul secretarului era pus în car alături de rariță.

Vasile Zeleneac își începuse munca de secretar.

★

De-atunci au trecut trei ani de zile, timp în care tînărul secretar a avut mult de muncă și multe de învățat. La început a fost greu. Nu cunoștea toate problemele. A luat legătura cu organizația de partid, a cerut ajutorul. De cîte ori se împotmolea mergea la tovarășul Popescu, secretarul organizației de bază. Il întreba, îi cerea sfaturi. Acesta, cu vorba lui domoală, ca a tuturor de prin partea locului, îl îndruma. A adunat deputații în jur și împreună au

trecut la înfrumusețarea comunei. Acum comuna Pociovaliștea este comună model pe regiunea Craiova. Ulițele sînt drepte și curate așa cum le visase el înainte de a veni. In comună s-a format o brigadă artistică de agitație, trei echipe de dansuri și una de teatru. Duminica, toți locuitorii vin la cămin să vadă ce noutăți mai au tinerii. Și nu numai în ceea ce privește munca de înfrumusețare stă în frunte comuna Pociovaliștea: la colectări locuitorii ei sînt fruntași pe raionul Novaci, iar la muncile de toamnă la fel. Acum cîteva luni, în Pociovaliștea au venit în schimb de experiență oaspeți din zece raioane ale regiunii. La acest schimb a luat parte activă și tînărul candidat de partid Vasile Zeleneac, în calitate de secretar al sfatului popular comunal.

TEOFIL SILVE

In cinstea Congresului partidului — Noi succese

Succesele metalurgiștilor de la uzinele „Macazul"

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru). — Pe ambele părți ale aleei ce duce în uzinele „Macazul" sînt așezate panouri proaspăt vopsite. Pe ele sînt scrise angajamentele metalurgiștilor luate în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului.

Pe scurt: angajamentul metalurgiștilor de la uzinele „Macazul" e, ca în cinstea Congresului partidului să livreze toate piesele de schimb planificate anul acesta la repararea mașinilor agricole din S.M.T. și G.A.S.

Zilele acestea colectivul uzinei a avut o mare bucurie. Făcîndu-se bilanțul întrecerii pornită în cinstea Congresului, a reieșit că pînă la 26 noiembrie producția globală pe întregul an a fost depășită cu 9 la sută, iar productivitatea muncii a crescut cu 4 la sută.

Colectivul uzinei „Macazul" se mîndrește acum pe bună dreptate cu o nouă realizare. Nu de mult el a realizat cea de a 5-a mașină cu patru rînduri de plantat cartofi în cuiburi așezate în pătrat. Pe lîngă celelalte produse de bază, ca: greble mecanice, remorci de 3 tone, pe patru roți de cauciuc pentru S.M.T. și G.A.S., piese de schimb pentru tractoare, secerători-legători, semănători și discuitori etc., se va începe în anul viitor fabricarea în serie a două noi tipuri de mașini agricole, — mașina pentru clădit stoguri de păioase și mașina de brichetat fîn.

Cu sarcinile de plan îndeplinite

Din toate colțurile țării sosesc în aceste zile vești despre munca avîntată pentru realizarea înainte de termen a angajamentelor luate în cinstea celui de al II-lea Congres al P.M.R. Muncitorii raportează cu mîndrie: „Ne-am respectat cuvîntul dat partidului, îndeplinind înainte de termen planul cincinal și planul de producție pe anul în curs".

Indeplinind cu mult înainte de termen producția prevăzută în planul cincinal, colectivul fabricii de mașini și unelte agricole din Bocsa Romînă, raionul Reșița, a dat peste plan în perioada ianuarie-noiembrie 2.220 de pluguri, 15 grape și discuitoare, 72 tone piese de schimb pentru pluguri, cultivatoare și discuitoare, precum și însemnate cantități de unelte agricole simple.

★

Respectîndu-și angajamentele luate în cinstea Congresului partidului, muncitorii, inginerii și tehnicienii de la secția L 2 C.F.R.-Turda au îndeplinit și depășit planul lucrărilor prevăzute pentru anul 1955 privind repararea traverselor, înlocuirea șinelor de cale ferată, amenajări de terasamente, clădiri etc.

★

Succesul dobîndit de muncitorii de la trustul de industrializare a lemnului din Cîmpulung — îndeplinirea înainte de termen a planului cincinal — se datorește dezvoltării întrecerii socialiste, întrecere pentru cîștigarea titlului de cel mai bun gaterist, la care participă peste 200 de muncitori. In prezent, în fruntea acestei însuflețite întreceri se află gateriștii Mircea Dumitru și Ion Harena de la unitatea de industrializare a lemnului din Vatra Dornei care au întrecut cu mult indicele de utilizare a mașinilor și au efectuat economii de materie primă în valoare de 34.000 lei.

★

La jumătatea lunii noiembrie, muncitorii, inginerii și tehnicienii de la întreprinderea de construcții metalice de căi ferate din Pitești au sărbătorit două evenimente: împlinirea unui an de la data cînd a fost realizat planul cincinal și realizarea cu 46 de zile înainte de termen a planului de producție pe acest an.

Tehnica înaintată de care dispune întreprinderea le-a permis muncitorilor de aici să mărească productivitatea muncii cu 8 la sută și să reducă prețul de cost cu aproape 10 la sută față de plan. In prezent 60 de muncitori de la această întreprindere lucrează în contul anilor 1956-1961.

★

Colectivul combinatului chimic nr. 1 a înștiințat printr-o telegramă Ministerul Industriei Chimice de succesul obținut în ziua de 28 noiembrie: îndeplinirea planului de producție pe anul 1955 cu două zile mai devreme față de angajamentul luat în cinstea Congresului partidului. Productivitatea muncii a sporit anul acesta față de plan cu 13 la sută, iar prețul de cost al produselor a fost redus cu 2 la sută. Pînă la sfîrșitul anului muncitorii de aici s-au angajat să dea peste planul anual cu 4,1 la sută mai multe îngrășăminte azotoase și cu 15 la sută mai multe articole presate din bachelită și aminoplast.

★

La 28 noiembrie, cu două zile mai înainte față de prevederile angajamentului și-a îndeplinit planul anual de producție și colectivul combinatului chimic „I. V. Stalin". Muncitorii de aici au sporit în acest an productivitatea muncii cu 10 la sută față de plan și au redus prețul de cost cu 5 la sută.

★

Incă de la 23 noiembrie colectivul fabricii chimice nr 12 a raportat îndeplinirea planului global de producție pe anul 1955. In cinstea Congresului partidului, muncitorii au realizat pentru prima dată în țară noi articole tehnice și sanitare din bachelită presată. Ei au pus la dispoziția industriei de medicamente mai mult de 800.000 ambalaje din bachelită. Merite deosebite în obținerea acestor realizări au muncitorii Ștefan Gheorghe, Mircea Popa, Ion Gomescu și alții.

★

Planul anual a mai fost îndeplinit și de colectivul fabricii „Adesgo" din Capitală, precum și de alte întreprinderi.

(Agerpres)

Noi produse ale industriei materialelor de construcții

In anul 1955 sectorul industriei materialelor de construcții a obținut numeroase realizări în ceea ce privește produsele noi (înlocuitorii, sau produse speciale).

Ajutat de Institutul de cercetări al industriei materialelor de construcții, colectivul fabricii de ciment de la Cerna-Vodă a creat un nou tip de ciment. Datorită calităților sale, acest ciment este solicitat și la export.

La fabrica de ciment din orașul Dej, regiunea Cluj și la fabrica de cărămidă refractară „Proletarul" din Turda s-au realizat cărămizile forsteritice. Aceste cărămizi sînt folosite la rezidirea cuptoarelor de clinker în zona de clinkerizare.

O altă realizare a sectorului industriei materialelor de construcții este și aceea a fabricării țiglelor de ciment. In prezent, pentru extinderea fabricării acestui produs, la Atelierele „9 Mai" s-a realizat un laminor pentru țiglă de ciment, cu o productivitate foarte mare.

O realizare importantă pentru industria bunurilor de larg consum este fabricarea vaselor de sticlă rezistentă la foc. Studiul de laborator al acestui produs a fost făcut la I.C.I.M.C., iar realizarea industrială la fabrica de geamuri din Tîrnăveni.

Se dezvoltă gospodăria colectivă

GALAȚI (de la corespondentul nostru). In toamna aceasta s-au împlinit cinci ani de cînd, la îndemnul partidului, mai multe familii de țărani muncitori din comuna Movila Miresei, raionul Brăila au hotărît să pornească pe drumul belșugului, înființînd în comuna lor o gospodărie agricolă colectivă. La început lucrurile n-au mers tocmai bine. In fața țăranilor muncitori ce intraseră în gospodărie se iviseră greutăți ce păreau de neînvins. Comuniștii nu au dat însă înapoi, ci au luptat cu greutățile, învingîndu-le. Fiecare nou an a adus gospodăriei lucruri noi ce au făcut să se întărească gospodăria, să crească nivelul de trai al colectiviștilor.

O preocupare de seamă a colectiviștilor a constituit-o și dezvoltarea creșterii animalelor. In anul 1953, spre exemplu, gospodăria nu avea decît 150 de oi și 20 scroafe. Prin îngrijirea și selecționarea atentă a animalelor, colectiviștii au reușit ca în acest an să aibă 400 de oi și 107 porci mari și mici. Prin buna îngrijire a oilor, asigurîndu-le o hrană consistentă, atît iarna cît și vara, producția de lînă a fost sporită cu 600 gr. pe fiecare cap de oaie, iar producția de lapte a sporit de asemenea mult, față de anii precedenți. In una din adunările generale ținute în primăvara acestui an colectiviștii din comuna Movila Miresei au hotărît să creeze o nouă ramură de producție prin înființarea unei ferme de vaci. In acest scop ei au cumpărat 10 vaci roșii de stepă de la gospodăria de stat „Ion Sion".

Ca o preocupare de seamă a stat în anii aceștia în fața colectiviștilor și sporirea valorii zilei-muncă. Astfel, cele 2 secerători-legători pe care gospodăria le-a cumpărat au fost folosite din plin la recoltarea celor 175 hectare culturi păioase, lucru ce a dus la o economie de 937,50 zile-muncă. In felul acesta valoarea zilei muncă a crescut la 32 lei, față de 30 lei cît era cu un an în urmă. Fondul de bază al gospodăriei a sporit și el cu 300.000 lei față de anul 1953.

Peste cîteva zile, cu prilejul împărțirii veniturilor pe anul 1955, belșugul de produse se va revărsa în casele colectiviștilor din comuna Movila Miresei.

Sărbătorirea acad. prof. dr. N. Hortolomei

Joi după amiază a avut loc în sala Academiei R.P.R., o ședință festivă organizată de secția de științe medicale a Academiei R.P.R. și Societatea Științelor Medicale din R.P.R., pentru sărbătorirea academicianului prof. dr. N. Hortolomei cu prilejul împlinirii a 70 de ani.

Au participat tovarășii dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, acad. prof. dr. C. I. Parhon, președinte de onoare al Academiei R.P.R. acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., dr. Voinea Marinescu, ministrul Sănătății, numeroși academicieni, membri corespondenți ai Academiei R.P.R., profesori universitari, medici etc.

In prezidiu au luat loc tovarășii acad. prof. dr. C. I Parhon, dr. Voinea Marinescu, acad. prof. dr St. Milcu, secretar prim al Academiei R.P.R., acad. prof. dr. N. Gh Lupu, acad. prof. dr. M. Nasta, prof. dr. T. Burghele, membru corespondent al academiei R.P.R. prof. dr. Oscar Franke.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. prof. dr. N. Gh. Lupu, care a relevat meritele deosebite ale sărbătoritului în domeniul științei medicale și al chirurgiei în special.

Acad prof. dr. M. Nasta, președintele Societății Științelor Medicale din R.P.R. a adus academicianului N. Hortolomei omagiul de admirație, recunoștință și dragoste al tuturor chirurgilor, medicilor și muncitorilor sanitari din țara noastră.

In numele secției de chirurgie a Societății Științelor Medicale și a foștilor elevi ai acad. prof. dr. N. Hortolomei, a luat cuvîntul prof. dr. T. Burghele, rectorul Institutului medico-farmaceutic din București.

La sfîrșit, a luat cuvîntul acad. prof. dr. N. Hortolomei care a mulțumit Academiei R.P.R. și tuturor celor care, apreciind munca sa, îl sărbătoresc astăzi

Intreaga mea activitate științifică și didactică a fost legată strîns de munca devotată a colaboratorilor mei, a spus acad. N. Hortolomei, de aceea consider ziua de astăzi ca o sărbătorire a întregului nostru colectiv.

Am considerat întotdeauna munca medicului ca o înaltă misiune și m-am străduit să corespund acestei misiuni, contribuind la progres, în măsura puterilor mele.

Progresul științei medicale romînești — a spus acad. N. Hortolomei — care a luat un deosebit avînt în anii construcției democrat-populare a fost posibil numai pentru că Partidul Muncitoresc Romîn și Guvernul R.P.R. au avut și au o deosebită grijă pentru apărarea sănătății poporului, creînd o largă rețea sanitară, bine înzestrată și încadrată cu medici bine pregătiți.

Mă gîndesc cu încredere la viitorul ce se deschide în fața noilor generații de chirurgi și le adresez cel mai călduros apel să continue lupta pentru cucerirea tainelor încă ascunse, să creeze și să desăvîrșească noi tehnici, să fie umani, să se devoteze științei și să ducă puterea binefăcătoare a chirurgiei spre noi orizonturi, nebănuite încă.

Cuvintele acad. prof. dr. N. Hortolomei au fost primite cu vii aplauze.

Cei prezenți au felicitat cu căldură pe eminentul om de știință. (Agerpres)

În orașele și satele patriei

Un nou orășel pe harta patriei? Nu. Fotografia noastră reprezintă un aspect al cartierului muncitoresc unde locuiesc împreună cu familiile lor petroliștii de la Trestul 2 foraj din regiunea Pitești. Ridicat în anii regimului democrat-popular, cartierul petroliștilor arată într-adevăr ca un frumos orășel.

Foto: Agerpres

Școala — mîndria comunei

BIRLAD (de la corespondentul nostru). De curînd, într-o frumoasă adunare populară, țăranii muncitori din comuna Pîncești, raionul Adjud, au inaugurat noua lor școală construită din sumele depuse la fondul de autoimpunere. Noua școală a venit să înlocuiască localul vechi și necorespunzător în care învățau pînă nu de mult copiii țăranilor muncitori din această comună. Dorința fierbinte de a avea o școală cu care întreaga comună să se mîndrească a înflăcărat pe tineri și vîrstnici care au făcut mii de ore muncă voluntară. Sub îndrumarea deputaților Ion Huduman și Ioniță Tănase țăranii muncitori din Pîncești au executat aproape toate lucrările. Noua școală are o săli de clasă mari, luminoase, o sală de gimnastică, o sală pentru grădiniță sezonieră, o cameră pentru materialul didactic și alte încăperi pentru bibliotecă, cancelarie etc. Cei peste 450 de țărani muncitori care au luat parte la festivitatea de inaugurare a școlii au asistat apoi la un frumos program artistic prezentat de elevii acestei școli.

Pe drumul realizării angajamentelor

★ 180 tone de ţiţei recuperate din batale, ★ 140 tone ţiţei obţinut prin reactivarea a 17 sonde părăsite, ★ recuperarea a 10.000 kg. parafină ★ terminarea forajului de către brigăzile de tineret la un număr de 8 sonde, înainte de termenul planificat. Iată angajamentele tinerilor petrolişti din regiunea Ploeşti în cinstea Congresului partidului. De la luarea acestor angajamente s-au scurs puţine zile la număr. Ele se deosebesc însă de altele prin avîntul cu care tinerii se străduiesc să obţină noi succese pe care le înscriu în cartea de onoare a realizărilor. Iată numai cîteva din acest noian de fapte care exprimă recunoştinţa şi dragostea tinerilor petrolişti faţă de partid.

Ei sînt mîndria forajului

Cînd au început forajul la sondele 427 şi 98 din schela Berca, cele două brigăzi — a comunistului Scoruş Constantin şi a utemistului candidat de partid Nicolae Vasile, s-au chemat la întrecere în cinstea celui de al doilea Congres al partidului pentru a da sonde în producţie înainte de termen. Forajul a început. După fiecare schimb de lucru, ambele brigăzi îşi comunicau rezultatele obţinute de tinerii maiştri sondori Cristian Ion, Gătej Tudor, Iamandache Gheorghe, Marcu Alexandru şi alţii, care executau forajul celor două sonde. De la o zi la alta, indicatoarele graficelor de foraj de la sonde înregistrau adevărate recorduri. Folosind din plin puterea mecanică a granicului de foraj, a pompelor de noroi şi creind sapei în talpă un regim optim de lucru, brigada comunistului Scoruş Constantin a obţinut o viteză comercială pe granic lună cu 37 la sută mai mare decît cea prevăzută în comanda de lucru a sondei 427. Cu avans sporit şi apăsări mari pe sapă, au străbătut formaţiunile de teren la sonda 98 şi sondorii echipelor din brigada utemistului Nicolae Vasile. Intrecerea între cele două brigăzi a fost plină de roade. Din primele zile ale lunii noiembrie brigada lui Scoruş a terminat de săpat ultimii metri prevăzuţi în comanda sondei, a cărei terminare era planificată la 15 decembrie a.c. Şi iată-i mîndri că, prin aplicarea metodelor sovietice, sonda 427 a fost terminată cu aproape 40 de zile mai de vreme. Brigada utemistului Nicolae Vasile şi-a terminat şi ea forajul la sonda 98, cu 7 zile mai de vreme. Cu viteza mecanică obţinută pe granic oră de fiecare schimb, cît a durat forajul la sonda 427, brigada comunistului Scoruş mai poate fora încă o sondă pînă la data deschiderii Congresului partidului.

Veşti despre forarea sondelor înainte de termen au sosit şi de la alte brigăzi de tineret din celelalte schele petrolifere ale regiunii. La schela Moreni, brigada de tineret condusă de încercatul brigadier Marinoiu Ioan, a înscris în carnetul brigăzii sale, în ziua de 12 noiembrie, cea de a şasea sondă forată începînd din aprilie anul acesta. Forarea ultimelor două sonde, ce poartă numerele 744 şi 745, a constituit obiectivul angajamentului lor în cinstea Congresului. Folosind cu pricepere ca şi cei de la Berca, regimuri de foraj adecvate fiecărei formaţiuni de teren, sondorii Drăguţ Aurel, Aldoiu Ion şi alţii din echipele tinerilor maiştri Heineric Heisemberger şi Poenaru Drăgulin au obţinut o depăşire a vitezei mecanice de 1,50 pînă la 2 metri pe oră faţă de comandă pe tot timpul forajului, iar viteza comercială pe granic-lună a fost şi ea depăşită cu 31 la sută. Respectarea întocmai a indicaţiilor maistrului şi aplicarea metodelor sovietice au ajutat brigăzile de tineret să-şi realizeze angajamentul terminînd forajul celor două sonde cu 7 şi respectiv 10 zile mai devreme. De cîteva zile ei au început să foreze peste angajament cea de a treia sondă. Asemenea brigăzilor de foraj din schelele Berca şi Moreni, lucrează şi brigăzile din schela Boldeşti conduse de comuniştii brigadieri Nicorescu Ion şi Hangiu Dumitru. Încă din prima jumătate a lunii noiembrie, pe întreaga regiune, brigăzile de foraj ale tineretului au terminat primele 5 sonde din cele 8 pe care s-au angajat să le foreze înainte de termen în cinstea Congresului.

Patriei mai mult ţiţei

Acesta este cuvîntul tinerilor petrolişti de la intervenţii şi reparaţii capitale sonde.

Pe colinele prahovene întîlneşti nenumărate turle vechi, părăsite, care amintesc de exploatarea neraţională a ţiţeiului din vremea cînd pe aici stăpînea capitalul străin. Astăzi multe din aceste sonde renasc la viaţă. Iniţiativa preţioasă a geologilor din Cîmpina pentru reactivarea sondelor părăsite, a fost îmbrăţişată de tinerii petrolişti. Cu fiecare sondă repusă în funcţie, producţia de ţiţei creşte. Angajamentul în legătură cu cele 140 de tone ţiţei peste plan ce trebuiau obţinute prin reactivarea sondelor părăsite a fost deja realizat. Folosind din plin indicaţiile geologilor şi ale inginerilor petrolişti, brigăzile de tineret de la intervenţii şi reparaţii sonde au reuşit ca pînă la data de 15 noiembrie să redea producţiei 8 sonde inactive, cu un debit de ţiţei mult sporit faţă de cel pe care-l aveau cu zeci de ani în urmă. Numai în schela Tîrgovişte brigada a treia de tineret de la reparaţii, condusă de comunistul Safta Petre, realizînd reactivarea a două sonde din cele trei prevăzute în angajament, va spori producţia de ţiţei pe schelă pînă la Congres cu circa 380 de tone ţiţei. Cuvinte de laudă merită şi brigăzile de tineret conduse de pricepuţii brigadieri Stoicescu Ion şi Dan Ion. Producţia sondelor 415 şi 114 reactivate de ei în cinstea Congresului partidului a sporit cu 5 la sută faţă de cea planificată. Însemnate succese au obţinut şi brigăzile de tineret din schelele Băicoi şi Cîmpina ca, de pildă, cele conduse de comuniştii Andrei Ion şi Neacşu Dumitru din schela Băicoi, care au terminat ultimele operaţii de reactivare la sondele 1, 6 şi 12. Din primele zile sondele au dat o producţie sporită cu 15 pînă la 20 de tone de ţiţei, faţă de cea prevăzută.

Nici o picătură de ţiţei pierdută

Cînd sondele sînt puse în producţie după ce forajul a fost terminat sau atunci cînd au necesitat o deparafinare, ţiţeiul pînă a fi dirijat pe conducte la rezervoare, se scurge mai întîi, în beciul sondei. In alte cazuri unele sonde din pricina presiunilor mari în strat erup de îndată ce zăcămîntul a fost străpuns. Pentru a nu se pierde, acest ţiţei provenit din erupţii sau deparafinări este captat în batale prin canale de scurgere. Unul din principalele obiective ale tinerilor petrolişti ce se întrec în cinstea Congresului, îl constituie recuperarea ţiţeiului din batale şi beciuri de sonde. In ultimul timp, comitetul U.T.M. al schelei petrolifere Urlaţi a dat mare atenţie recuperării ţiţeiului din batale. După adunarea generală în care s-a dezbătut problema recuperării ţiţeiului, utemiştii Brideanu V., Neagu Ion, Liploaşcă Nicolae şi Gheorghe Ştefan, în frunte cu inginerul utemist Puşcoiu Nicolae, au şi pornit la treabă. A doua zi, după ce au terminat schimbul, ei au plecat cu cisterna pentru a colecta ţiţeiul adunat în batale. Munca plină de entuziasm a tinerilor a avut drept rezultat recuperarea a 4 tone ţiţei în cîteva ore. Asemenea acţiuni sînt întreprinse cu regularitate şi de brigada condusă de utemistul Căpriţă Panait, care a strîns pînă acum 5 tone de ţiţei. Pînă în prezent utemiştii din schela Urlaţi au şi recuperat 22 de tone ţiţei din cele 30 cît s-au angajat. Aceeaşi preocupare pentru strîngerea ţiţeiului din batale există şi la schela Băicoi, unde tinerii au recuperat 12 tone ţiţei, iar tinerii din schela Berca 10 tone ţiţei. Dar nu numai forajul, reactivarea şi recuperarea ţiţeiului constituie angajamentele tinerilor petrolişti din regiunea Ploeşti. Ei mai au de îndeplinit un angajament tot atît de frumos ca şi obiectivele de mai sus. Acest angajament este de a strînge în cinstea Congresului 10 tone parafină. Utemiştii petrolişti au acordat şi acestui angajament tot aceeaşi atenţie. Cele 9 tone parafină recuperată pînă în prezent de ei, dovedesc posibilitatea depăşirii angajamentului. Comitetele organizaţiilor de bază U.T.M. din schelele petrolifere mobilizează tot mai mult tineretul, la realizarea şi depăşirea angajamentelor în cinstea Congresului partidului.

PUIU NICOLAE şi C. ANDREESCU

La fabrica de acetilenă Nr. 1

Dezvoltarea cu precădere a industriei grele constituie cauza întregului popor. In anii cincinalului industria grea din ţara noastră a cunoscut o dezvoltare nemai întîlnită. Paralel cu dezvoltarea impetuoasă a industriei siderurgice, constructoare de maşini, extractive, a materialelor de construcţii etc., s-a dezvoltat în anii primului cincinal şi industria chimică bazată pe marile bogăţii minerale ale ţării noastre.

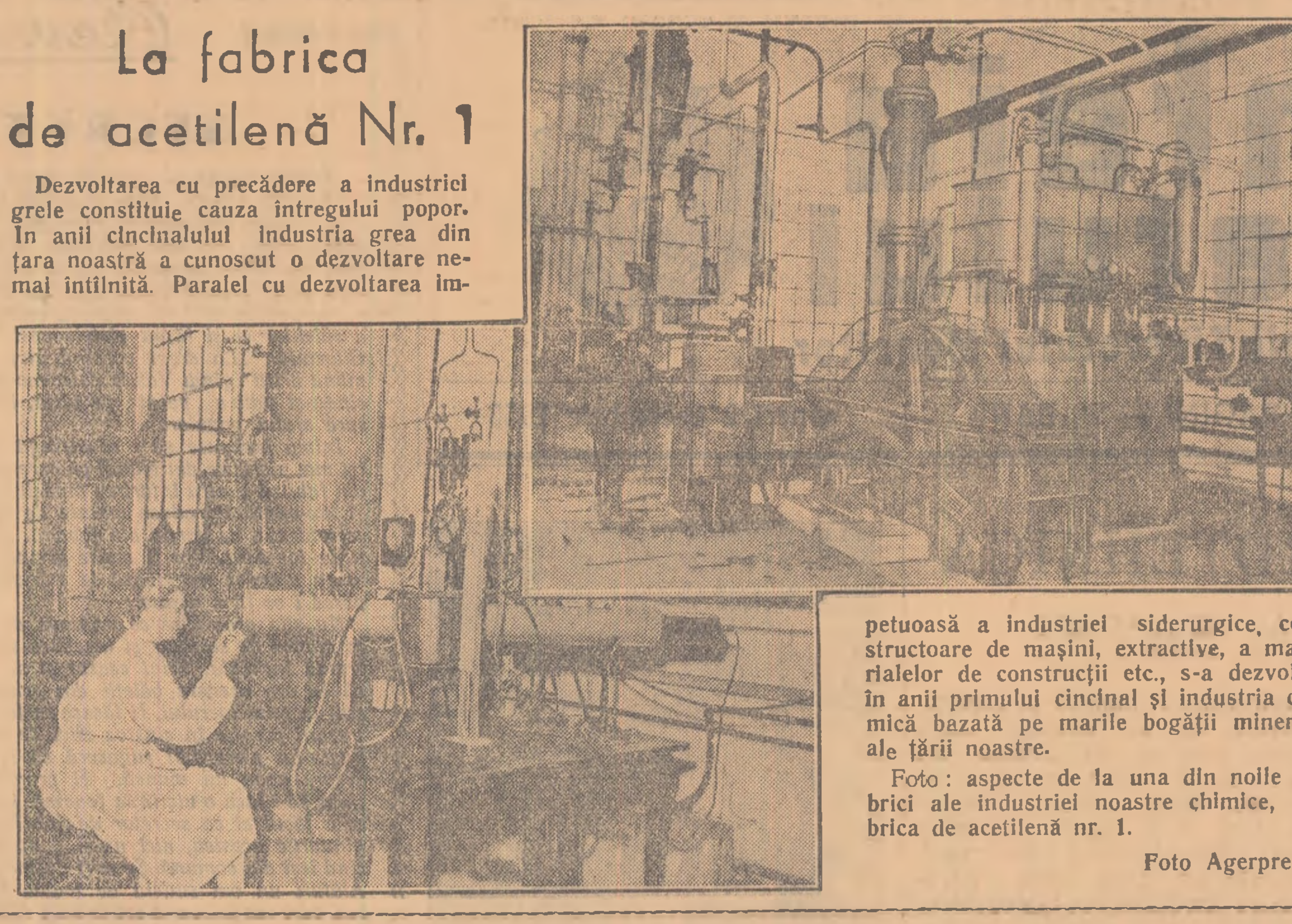

Foto: aspecte de la una din noile fabrici ale industriei noastre chimice, fabrica de acetilenă nr. 1.

Foto Agerpres

Prin cantinele de la I. S. E. P.

In prezent la majoritatea cantinelor I.S.E.P. se serveşte studenţilor o masă satisfăcătoare, bine gătită, mai variată şi în condiţiuni igienice. Mai sînt însă unele cantine la care, datorită proastei organizări a muncii, nepriceperii şi lipsei de interes a administratorilor şi a personalului de deservire, se serveşte o masă sub nivelul posibilităţilor.

Iată două cantine faţă în faţă.

O cantină bine gospodărită

Printre cantinele care servesc studenţilor o mîncare gustoasă, consistentă şi la un preţ care menţine nivelul plafonului repartizat, este cantina nr. 2, sau „Covaci", cum îi mai spun studenţii.

Mîncărurile la această cantină conţin întotdeauna caloriile prevăzute. De acest lucru se preocupă îndeaproape un bun gospodar — tovarăşul Nănescu Emil — administratorul cantinei. El are grijă să întocmească meniurile cu o zi înainte împreună cu şeful bucătar şi delegatul studenţilor, respectînd indicaţiile medicului cantinei. O atenţie deosebită o dă procurării de alimente de o calitate cît mai bună şi cît mai variate. Administratorul urmăreşte respectarea gramajului pe baza raţierului dat de minister, asistînd la scoaterea alimentelor din magazie.

Justa repartizare a sarcinilor şi răspunderea în muncă imprimată de conducerea cantinei întregului personal, duc la o bună deservire a studenţilor. Imbunătăţirea calităţii mîncării e o preocupare permanentă a întregului colectiv. Tovarăşul Luchian Eugen şi tovarăşa Derji Elisabeta se întrec în a pregăti studenţilor o mîncare cît mai gustoasă.

Conducerea cantinei studiază îndeaproape şi propunerile venite din masă, cu ajutorul condicii de sugestii.

Astfel, un student a propus ca pîinea să se dea la discreţie. Punerea în practică a acestei propuneri, a făcut ca pe lîngă aspectul mai civilizat să se aducă o importantă economie consumului zilnic. Mulţi studenţi nu consumau întreaga raţie de pîine ce li se cuvenea la o masă şi partea neconsumată se arunca. Acum pîinea se taie în felii, se aşează în coşuleţe şi fiecare serveşte cît doreşte.

De asemenea, s-a observat că nu toţi studenţii vin să ia masa de dimineaţă. De aci s-a tras concluzia că e bine să se pregătească un număr mai mic de porţii, iar restul să fie folosit pentru prepararea desertului şi îmbunătăţirea mesei de seară.

In obţinerea acestor rezultate un rol important l-a avut organizaţia de bază P.M.R., care a dat indicaţii practice cum să se muncească. Din iniţiativa organizaţiei de bază P.M.R., în ultimul timp s-au iniţiat cîteva comisii de control şi îndrumare permanentă a cantinelor. Comisiile au ca sarcină să supravegheze ridicarea raţiei exacte de la magazie, calitatea hranei, organizarea muncii şi să dea raport periodic de felul cum funcţionează cantinele.

Străduinţa colectivului cantinei nr. 2 pentru a pregăti studenţilor o masă consistentă şi gustoasă, a fost răsplătită; în cinstea lui 7 Noiembrie ea a fost declarată cantină fruntaşă a institutului.

...Şi una prost gospodărită

Că la cantina nr. 3 lucrurile merg şchiopătînd, aceasta o ştie toată lumea. Dacă întrebi pe tovarăşul administrator Scarlat Teodor, de ce nu întotdeauna mîncarea este bine gătită, va „tuna şi fulgera" împotriva tovarăşei Romanescu Viorica, bucătar-şef. Aceasta, la rîndul ei, va răspunde că tovarăşul administrator e de vină. Iar dacă pui aceeaşi întrebare conducerii serviciului social-administrativ, va răspunde că amîndoi sînt de vină. Şi noi sîntem de acord cu aceasta şi mai ales studenţii, pentru că toate acestea se fac pe seama lor.

Ce s-a făcut însă pentru a se îndrepta munca la această cantină? Iată întrebarea pe care forurile competente nu şi-au pus-o încă.

Aproape toată lumea a observat că de multe ori se pune puţină mîncare în farfurii, iar după ce s-a servit masa, mai rămîne mîncare în cratiţă. Acest rest de mîncare se trimite la gospodăria anexă, ca hrană pentru porci. Alteori se întîmplă să nu mai rămînă mîncare pentru ultimii studenţi, cărora li se dă hrană rece. Nimeni însă — dintre cei competenţi — nu a luat nici o măsură ca mîncarea să se împartă în cantităţi egale, în tot timpul servitului mesei. Nu era greu să se găsească cîteva polonice — cu ajutorul cărora să se servească porţii egale.

La această cantină calitatea mîncării nu este întotdeauna la nivelul posibilităţilor, cu toate că pe grafic e foarte pompos înfăţişată. Să luăm spre exemplu, ziua de 9 noiembrie şi să vedem ce s-a servit studenţilor: dimineaţa — ceai cu marmeladă; la prînz — ciorbă de cartofi, iahnie de fasole cu carne şi salată de varză; seara — ghiveci naţional şi budincă. Să vedem ce s-a gătit şi la cantina nr. 2 din aceeaşi cantitate de alimente: dimineaţa — cafea cu lapte, la prînz — ciorbă cu orez, friptură de proc cu cartofi prăjiţi, salată de sfeclă şi gogoşi; seara — ghiveci cu carne şi macaroane cu brînză. La cantina nr. 2 depăşirea a fost de cîţiva lei, pe cînd la cantina nr. 3, care a făcut mîncare mai proastă, depăşirea a fost mult mai mare. Exemplul este edificator pentru a ne da seama că numai lipsa de interes a conducerii cantinei şi al bucătarilor cantinei nr. 3 îi împiedică să pregătească studenţilor o masă bună.

Toate aceste lipsuri s-ar putea uşor înlătura dacă administratorul s-ar ocupa mai mult de cantină, dacă ar supraveghea ca să fie respectate raţiile de alimente şi împărţirea mîncării, dacă s-ar îngriji mai îndeaproape de felul cum se găteşte mîncarea şi ar şti să conducă personalul de deservire. La fel, dacă tovarăşa Romanescu Viorica, bucătar-şef, ar da întotdeauna atenţie calităţii şi cantităţii mîncării, şi nu ar găti după toane, s-ar reuşi ca şi această cantină să fie la înălţimea celorlalte cantine ale I.S.E.P.

ION NACEA

Două noi gospodării agricole colective

Zilele trecute în comunele Ibrianu şi Amara din raionul „Filimon Sîrbu" au fost inaugurate două noi gospodării agricole colective cărora colectiviştii le-au dat denumirea de „Cel de al 2-lea Congres al P.M.R.".

Gospodăria agricolă din comuna Ibrianu a fost formată de 29 de familii de ţărani muncitori şi dispune de o suprafaţă de 72 ha. In gospodăria agricolă colectivă din Amara au intrat 22 de familii cu 51 ha. In consiliul de conducere al gospodăriei agricole colective din Ibrianu au fost aleşi oamenii cei mai harnici şi pricepuţi ca Vizirean Constantin, Cristea Baciu, Stanciu Ivan, Ioana Cireaşă şi Gh. Răileanu. Colectiviştii din Amara au ales ca preşedinte al gospodăriei agricole colective pe ţăranul muncitor Alexandru Ghinea, fruntaş al recoltelor bogate. In prezent, în regiunea Galaţi sînt 153 de gospodării agricole colective.

(Agerpres)

RAID ANCHETĂ

Lipsă de preocupare faţă de rezolvarea sezisărilor

Prin numeroasele scrisori trimise redacţiei, corespondenţii voluntari ne informează despre succesele ce le obţin tinerii din patria noastră, cît şi despre lipsurile ce se ivesc, contribuind astfel la lichidarea lor.

Parte din sezisările ce ne sosesc apar în coloanele ziarului. Multe dintre ele sînt trimise spre cercetare şi rezolvare comitetelor regionale, raionale şi orăşeneşti U.T.M., ministerelor, organelor economice şi de stat.

Unele organe U.T.M., cum ar fi de pildă comitetele regionale U.T.M. Craiova, Bucureşti etc. respectă întocmai hotărîrile cu privire la rezolvarea sezisărilor şi reclamaţiilor oamenilor muncii. Ele cercetează cu atenţie atît sezisările trimise de redacţie cît şi cele primite direct de la tineri şi răspund în termenul prevăzut. Insă nu toate organele U.T.M. dau atenţia cuvenită semnalelor critice.

De pildă, Comitetul regional U.T.M. Constanţa, care are unele realizări în ceea ce priveşte îmbunătăţirea muncii în cadrul organizaţiilor de bază, nu a dovedit aceeaşi preocupare şi în ceea ce priveşte rezolvarea sezisărilor. Cîteva fapte ne vor dovedi justeţea acestei afirmaţii.

Organizaţia de bază U.T.M. de la fabrica „Cimentul Păcii" din Medgidia — ne scrie un corespondent voluntar — nu se preocupă de mobilizarea tinerilor la recenziile şi seratele literare ce se organizează în cadrul clubului. Acesta nu este un caz întîmplător, ci, în general, activitatea culturală există doar în planurile de muncă.

Un alt corespondent voluntar ne arată că utemiştii din cadrul personalului sanatoriului T.B.C. „Vasile Roaită" au strîns circa 4000—5000 kg fier vechi. Tovarăşii din comitetul acestei organizaţii de bază au cerut comitetului raional U.T.M. Negru Vodă să le arate unde trebuie să depună acest fier. N-au primit nici o îndrumare. Şi în ceea ce priveşte organizarea concursului „Iubiţi cartea" tovarăşii de la comitetul raional U.T.M. au procedat la fel.

Intr-o altă corespondenţă se arată că de foarte multă vreme în organizaţia de bază U.T.M. din comuna Oltina, raionul Adamclisi, n-au mai fost primiţi membri, cu toate că în comună sînt tineri merituoşi. Adunările generale se ţin foarte rar. Din cauza lipsei de educaţie, tinerii sînt indisciplinaţi.

Secretarul organizaţiei de bază U.T.M. de la G. A. C. „Ioan Corvin" — ne informează un alt corespondent — nu se străduieşte ca sarcinile ce revin organizaţiei să fie duse la îndeplinire. Din această cauză după cîteva lecţii cercul politic şi-a încetat activitatea. De gazeta de perete şi abonamente nu se ocupă nimeni. Comitetul raional U. T. M. Adamclisi nu dă atenţia cuvenită acestei organizaţii, nu o controlează în muncă şi nu-i dă îndrumări concrete.

Comitetul regional U.T.M. Constanţa a primit aceste semnale critice încă din lunile mai, iunie şi august. Rezolvarea lor nu ne-a fost adusă la cunoştinţă nici pînă astăzi. Aceasta pentru că ea de fapt nici nu s-a produs.

Tovarăşii nu au cercetat pe teren cazurile amintite şi deci nu au putut să ia măsurile necesare la timp, pentru îmbunătăţirea situaţiei. Era deci firesc ca să nu se îndrepte situaţia la „Cimentul Păcii" — de pildă, unde din 600 de tineri numai 132 sînt cititori ai bibliotecii şi pe luna octombrie numai 70 au fost abonaţi la presa de tineret.

In cadrul acestei organizaţii de bază există o brigadă artistică de agitaţie formată din 12 tineri care este pregătită destul de slab şi care prezintă cîte un program la cîteva luni odată.

Fierul strîns de tinerii de la sanatoriul T.B.C. „Vasile Roaită" este aruncat în curte, în ploaie, fără a fi predat centrului de colectarea metalelor, pentru că tovarăşii de la Comitetul regional U.T.M. Constanţa au rămas pasivi la sezisările ce li s-au trimis.

★

Munca organizaţiilor de bază U.T.M. şi îmbunătăţirea ei acolo unde încă nu merge bine, trebuie să fie principala preocupare a Comitetului regional U.T.M. Constanţa. Iată de ce este necesar ca acesta să considere sezisările tinerilor ca un ajutor în muncă şi să le rezolve operativ. Increderea ce o au tinerii că lipsurile semnalate vor fi lichidate, că propunerile făcute vor ajuta munca organizaţiilor de bază U.T.M. trebuie răsplătită printr-o muncă atentă şi plină de dragoste faţă de scrisorile lor.

ELISABETA CIMPEANU

Pe marginea proiectului Statutului modificat al P. M. R.

Partidul preţuieşte şi încurajează iniţiativa tineretului

„Noi sîntem partidul inovatorilor, iar pe inovatori totdeauna tineretul îi urmează mai cu dragă inimă"

V. I. Lenin

Partidul revoluţionar al clasei muncitoare, partidul luptătorilor plini de abnegaţie pentru fericirea omului, este caracterizat în cel mai înalt grad printr-o grijă nemărginită şi prin dragoste fierbinte pentru tînăra generaţie. In ochii partidului, în ochii comuniştilor — tineretul reprezintă viitorul. Şi ce poate fi mai demn de atenţie şi de părintească îngrijire din partea celor care îşi pun întreaga viaţă în slujba poporului decît generaţia tînără în care se întruchipează noul, în care creşte şi se dezvoltă ziua de mîine a poporului?

Grija pentru tineret s-a vădit şi se vădeşte de-a lungul întregii istorii de luptă a iubitului nostru Partid Muncitoresc Romîn. Mîna de cîrmaci încercat a partidului a condus decenii de-a rîndul organizaţia comunistă a tineretului şi o călăuzeşte şi astăzi. Organizaţia noastră vede în partidul clasei muncitoare un model înalt, o pildă vie pe care se străduieşte necontenit s-o urmeze şi din a cărui experienţă soarbe cu sete ca dintr-un izvor de apă vie.

Intîmpinînd cel de al II-lea Congres al P.M.R., nenumăraţi utemişti şi tineri din patria noastră studiază cu mult interes şi rîvnă „Proiectul Statutului modificat al Partidului Muncitoresc Romîn", care va fi dezbătut în cadrul Congresului.

Proiectul Statutului modificat este un document fundamental nu numai pentru partid, ci şi pentru organizaţia noastră, Uniunea Tineretului Muncitor. El cristalizează şi generalizează din punct de vedere teoretic vasta experienţă a muncii partidului, cuprinzînd totodată expunerea ansamblului formelor organizatorice celor mai potrivite pentru ducerea la îndeplinire a sarcinilor partidului în etapa actuală. Unul din capitolele proiectului de Statut — capitolul VIII — este intitulat: „Partidul şi Uniunea Tineretului Muncitor". Aici sînt cuprinse principiile care stau la baza existenţei U. T. M. şi în primul rînd conducerea sa de către partid, este definit rolul U.T.M. şi locul său în sistemul dictaturii proletariatului din ţara noastră. Faţă de Statutul în vigoare în prezent, proiectul Statutului modificat cuprinde prevederi noi de o mare importanţă pentru viaţa U.T.M., prevederi menite să ducă la creşterea rolului Uniunii Tineretului Muncitor în cadrul luptei întregului nostru popor muncitor pentru construirea socialismului. Aceste prevederi vorbesc din plin, încă odată, despre grija partidului comuniştilor pentru tînăra generaţie.

Partidul Muncitoresc Romîn — se arată în proiectul noului Statut — este detaşamentul de avangardă, organizat al clasei muncitoare, forţa conducătoare a poporului în Republica Populară Romînă. El mobilizează, cu ajutorul organizaţiilor de masă, păturile largi ale poporului nostru la înfăptuirea sarcinii istorice de construire a socialismului. Una dintre aceste organizaţii este Uniunea Tineretului Muncitor creată şi crescută de partid. *„Partidul desfăşoară activitatea sa în rîndurile tineretului din R.P.R. prin Uniunea Tineretului Muncitor* — se arată în capitolul VIII al proiectului Statutului modificat. — *U.T.M. este organizaţia unică revoluţionară a tineretului muncitor de la oraşe şi sate*". Această formulare concisă defineşte cu precizie caracterul U.T.M. de organizaţie de masă a tineretului muncitoresc şi ţărănesc, nu o organizaţie de partid dar care ţine direct de partid, şi rolul ei de ajutor al partidului în munca cu tînăra generaţie, de purtător al liniei partidului în masele largi ale tineretului.

Principala sarcină a U.T.M. este aceea de a ajuta partidul în realizarea măreţei opere de educare a tinerei generaţii în spiritul comunismului. *„U.T.M.-ul* — se arată de asemenea în capitolul VIII — *ajută partidul în educarea comunistă a tineretului, în mobilizarea lui la lupta întregului popor muncitor pentru întărirea regimului democrat-popular şi construirea socialismului*". In acelaşi timp desfăşurîndu-şi activitatea ca ajutor de nădejde al partidului, U.T.M.-ul este şi o bogată rezervă de cadre a sa. U.T.M.-ul creşte şi căleşte din rîndurile sale cadre tinere, proaspete, pentru partid, pentru toate celelalte organizaţii de masă, pentru toate ramurile aparatului de stat.

Succesul întregii activităţi a U.T.M. depinde însă de realizarea în practică în permanenţă, zi de zi şi clipă de clipă, a PRINCIPIULUI FUNDAMENTAL AL EXISTENŢEI EI: CONDUCEREA DE CATRE PARTID. — *„Uniunea Tineretului Muncitor duce munca sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn*" (proiectul Statutului modificat, capitolul VIII). Conducerea de către partid asigură îndrumarea tinerei generaţii pe calea justă în viaţă, măreşte forţa şi curajul tineretului, pune în valoare mai bine calităţile sale specifice, organizează energia sa, îl orientează în participarea la opera întregului popor de construire a socialismului.

Asupra fiecăreia dintre aceste prevederi cuprinse în proiectul Statutului modificat (caracterul U.T.M. ca organizaţie de masă, conducerea de către partid — ca lege de existenţă a U.T.M. — rolul U.T.M. ca ajutor şi rezervă a partidului ş. a.) fiecare utemist trebuie să se oprească şi s-o aprofundeze cu seriozitate. De asemenea, organele U.T.M. şi activiştii utemişti trebuie să pătrundă înţelesul şi însemnătatea profundă a unei prevederi noi, cuprinsă în articolul 65 din capitolul VIII al proiectului Statutului modificat, şi la rîndul lor să explice utemiştilor şi tineretului însemnătatea aplicării acestei prevederi în viaţă. Această prevedere se referă la dreptul pe care partidul, prin statutul său, îl acordă organizaţiilor U.T.M. — acela de a dezbate şi a pune în faţa organizaţiilor de partid toate problemele legate de înlăturarea lipsurilor şi îmbunătăţirea activităţii în locul respectiv de muncă. Să ne oprim mai îndeaproape asupra acestei prevederi din proiectul Statutului modificat.

Partidul clasei muncitoare preţuieşte mult calităţile specifice tineretului, entuziasmul său, îi cultivă energia. Intreaga conducere exercitată de către partid poartă amprenta adîncă a marii sale încrederi în tineret, a credinţei sale în capacităţile tinerei generaţii.

Tineretului îi sînt proprii o seamă de trăsături morale specifice vîrstei: dorinţa de a săvîrşi fapte mari, elanul nestăvilit, un puternic spirit de sacrificiu, dorinţa de a se face folositor, capacitatea de a săvîrşi minuni de eroism atunci cînd este însufleţit de un ţel măreţ. Una din aceste calităţi, şi printre cele mai importante, este *nemărginita sa iniţiativă, spiritul inovator*. Tineret — aceasta înseamnă gîndire îndrăzneaţă, imaginaţie bogată. In cele mai felurite împrejurări, tînărul găseşte soluţii noi. Spiritul de iniţiativă îl îndeamnă să caute căi noi — mai bune, să nu se mulţumească cu potecile bătătorite. In viaţa multor organizaţii U.T.M., în activitatea a nenumărate întreprinderi, instituţii, unităţi agricole etc. iniţiativa tineretului a găsit soluţii pentru rezolvarea unor probleme grele, de mare importanţă, contribuind efectiv la îmbunătăţirea muncii.

Prevederea nouă cuprinsă în articolul 65 al proiectului Statutului modificat al P.M.R. este menită tocmai să stimuleze şi să uşureze dezvoltarea şi aplicarea în practică a uriaşei energii creatoare şi a iniţiativei tineretului. *„Organizaţiile U.T.M.,* — se spune în acest articol — *au dreptul de a dezbate larg şi de a pune în faţa organizaţiilor de partid respective toate problemele muncii întreprinderii, staţiunii de maşini şi tractoare, gospodăriei agricole de stat, gospodăriei agricole colective, instituţiei etc. în vederea lichidării lipsurilor din activitatea acestor unităţi şi a acordării ajutorului pentru îmbunătăţirea activităţii lor, pentru organizarea întrecerii socialiste şi a campaniilor de masă*".

Inscrierea acestei prevederi în Statutul partidului va constitui o mare cinste acordată Uniunii Tineretului Muncitor, o dovadă a încrederii înalte a partidului în tînăra generaţie. Aceasta va însemna ridicarea rolului pe care îl are U.T.M.-ul în întreaga viaţă social economică a ţării noastre. Ea va face să crească prestigiul organizaţiei noastre în ochii întregului popor muncitor şi cerinţele poporului faţă de tînăra lui generaţie. Este de la sine înţeles că aceasta va însemna o foarte mare *creştere a răspunderii* U.T.M. ca organizaţie comunistă de masă a tineretului, ajutor credincios şi rezervă a P.M.R., a răspunderii fiecărui utemist în parte.

Introducerea acestei prevederi în proiectul Statutului modificat arată că succesele obţinute sub conducerea organizaţiilor de partid, **de către unele organizaţii U.T.M. în privinţa participării active, responsabile, la rezolvarea** unor probleme de interes general ale muncii din unitatea respectivă, pot şi trebuie să fie extinse, generalizate. Experienţa a dovedit într-adevăr că în numeroase întreprinderi, sate, facultăţi etc. în rîndurile tineretului au luat naştere iniţiative valoroase, care — atunci cînd organizaţiile U.T.M. au ştiut să le sezisese şi să le pună în faţa organizaţiilor de partid, cerînd sprijin pentru aplicarea şi extinderea lor — au dat rezultate excepţionale. Astfel, în rîndul tinerilor oţelari de la secţia Cuptoarele Siemens-Martin a uzinelor „Oţelul Roşu" din regiunea Timişoara, a luat naştere o iniţiativă interesantă. Tinerii oţelari de aici au socotit că ei pot aduce o contribuţie mai mare la îndeplinirea sarcinilor de plan a secţiei alcătuind în schimburi bine organizate o formă înaintată a sistemului de organizare a muncii. In acest scop, ei au făcut propunerea să ia fiinţă un „Cuptor al tineretului". Organizaţia de partid a îmbrăţişat cu căldură această propunere. Acum, tinerii oţelari de la „Cuptorul tineretului" realizează indici ai productivităţii mult mai ridicaţi decît înainte de a pune în practică iniţiativa lor.

Există de asemenea şi alte numeroase exemple care arată spiritul de iniţiativă al tineretului şi sprijinul acordat de către organizaţiile de partid, de către comunişti organizaţiilor U.T.M. în organizarea unor acţiuni însemnate.

Totodată însă, s-a putut constata că adeseori, din cauza atitudinii pasive a unor organizaţii U.T.M., marea energie şi bogatele resurse de iniţiativă ale tineretului n-au fost puse în valoare, n-au fost folosite. Aceste organizaţii U.T.M. n-au dezbătut şi n-au pus în faţa organizaţiilor de partid respective diferite probleme ale muncii întreprinderii, S.M.T.-ului sau instituţiei respective în rezolvarea cărora tineretul ar fi avut un cuvînt de spus. In felul acesta contribuţia organizaţiilor U.T.M. în vederea lichidării lipsurilor din activitatea acestor unităţi a fost insuficientă.

Din acordarea acestui important drept — expresie a încrederii partidului în organizaţia noastră — decurge în mod nemijlocit pentru organizaţiile U. T. M. datoria de a pune regulat şi sistematic în faţa organizaţiilor de partid acele chestiuni în care consideră că tineretul poate contribui la îmbunătăţirea muncii întreprinderii respective. Folosirea în practică a acestui drept, realizarea lui activă de către organizaţiile U.T.M. va duce la întărirea conducerii lor de către partid, adică tocmai la asigurarea condiţiei principale a succesului muncii lor. Căci, de fapt, ce înseamnă pentru organizaţiile U.T.M. apărarea neştirbită şi realizarea principiului conducerii de către Partid? ACEASTA INSEAMNA A PARTICIPA CU TOATE FORŢELE LA LUPTA ORGANIZAŢIILOR DE PARTID PENTRU INFAPTUIREA IN PRACTICA A LINIEI POLITICE ELABORATE DE PARTID. *„Organizaţiile U.T.M.* — arată proiectul — *trebuie să militeze activ pentru traducerea în fapt a directivelor partidului în toate domeniile construcţiei socialiste, mai ales acolo unde nu există organizaţii de bază ale partidului*". Şi tocmai în focul acestei lupte pentru realizarea politicii partidului sînt chemate organizaţiile U.T.M. să pună în faţa organizaţiilor de partid toate problemele ce le ridică participarea tineretului la munca întregului nostru popor.

Se pune întrebarea: în mod concret, ce probleme trebuie să dezbată şi să pună organizaţiile U.T.M. în faţa organizaţiilor de partid? In proiectul Statutului modificat se arată în primul rînd că organizaţiile U.T.M. sînt chemate să acorde tot ajutorul în vederea lichidării lipsurilor şi a îmbunătăţirii activităţii unităţii respective de muncă. Aceasta înseamnă că organizaţiile U.T.M. trebuie să dezbată şi să aibă în permanenţă în centrul atenţiei lor problemele muncii întreprinderii, gospodăriei agricole de stat sau colective respective, să cunoască sarcinile prevăzute în planul de producţie şi mersul îndeplinirii lor, să fie la curent cu greutăţile care se ivesc şi să cunoască unde există rămîneri în urmă. Trebuie combătută, acolo unde se mai manifestă, practica dăunătoare a preocupării înguste, exclusive, pentru un cerc restrîns de probleme lipsite de interes general. Cunoaşterea desfăşurării procesului de muncă va da organizaţiilor U. T. M. posibilitatea de a propune acordarea unui sprijin special acelor verigi în care treburile merg mai prost, organizarea de pildă, a unor „brigăzi de şoc", „echipe voluntare" etc. care să ajute acele secţii unde s-a produs o strangulare a procesului de producţie ş. a.

Fără îndoială că venind în faţa organizaţiei de partid cu o asemenea propunere, nu numai că ea va fi acceptată, dar organizaţia U.T.M. va primi şi îndrumarea şi sprijinul necesar pentru o cît mai bună realizare a ei în practică. Astfel, sezisînd lipsurile existente, organizaţiile U.T.M. vor putea să îndrepte într-acolo forţele tineretului, doritor prin firea lui să lupte acolo unde e mai greu şi să contribuie la mai grabnica lichidare a rămînerilor în urmă.

Participarea la organizarea întrecerii socialiste şi a campaniilor de masă iniţiate de partid constituie de asemenea un teren vast deschis activităţii organizaţiilor U.T.M. Par-

Reuniunea tinerilor căsătoriți

Ideea organizării unei astfel de seri încolțise în mintea lui Marcu în timpul unei consfătuiri. Sîrbu Dragomir, primul secretar al Comitetului regional U.T.M. Hunedoara, le povestise în după amiaza aceea unele aspecte ale muncii organizațiilor de Comsomol. Printre altele le vorbise și despre serile tinerilor căsătoriți, despre felul cum organizează Comsomolul aceste seri.

În multe organizații de secție U.T.M. de la Combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" Hunedoara se petrecea un lucru tare curios, în fața căruia unii secretari își încrucișau brațele. Utemiștii, fete sau băieți, care înainte participau la toate acțiunile întreprinse de organizație, imediat după căsătorie se înstrăinau de activitatea U.T.M. Se mai încerca un timp reactivizarea lor, se discuta cu ei, iar după aceea erau uitați, lăsați deoparte, iar inactivitatea lor scuzată cu: „căsătorit", însoțit de o ridicare din umeri.

Din cauza unei astfel de situații, lui Marcu, secretarul comitetului U.T.M. pe combinat, ideea organizării unei astfel de seri i se păru un mijloc destul de atractiv pentru o reatragere a utemiștilor căsătoriți în munca de organizație.

Dar în problema tinerilor familiști se mai ridică încă o serie de chestiuni care necesită a fi rezolvate. Tendința aceea de retragere din colectiv, „numai noi doi", micile neînțelegeri din familie provenite în majoritatea cazurilor din lipsa de experiență în închegarea unui cămin, cîteodată lipsa de căldură, de tandrețe, din partea unuia sau celuilalt dintre soți, care s-a lăsat copleșit de grijile mărunte de fiecare zi, lucruri care duc treptat la o atmosferă încărcată în familie care în unele cazuri se soldează cu divorțuri. Ele trebuiau într-un fel sau altul combătute, trebuiau acești oameni învățați cum să se ferească de unele, cum să le înlăture pe altele.

O prelucrare într-o ședință nu ar da prea multe rezultate, iar o intervenție directă în viața familiară a acestor oameni ar putea fi de multe ori inoportună. Trebuia deci găsită o cale mai accesibilă, un mijloc mai plăcut, care totuși să-și atingă ținta. Și astfel a venit ideea îmbogățirii acelei seri cu invitarea unui bătrîn muncitor care să le povestească tinerilor cîte ceva din viața lui de familie.

Au început pregătirile. Sală, muzică, bufet, mă rog tot ce trebuie pentru o petrecere. În combinat vîlvă prea mare nu s-a făcut. Un freamăt plin de curiozitate s-a stîrnit însă din momentul cînd au început să fie împărțite invitațiile.

„Sînteți invitat împreună cu soția (sau soțul) la reuniunea tinerilor căsătoriți".

★

— Vin, sau nu vin? Iată marea întrebare.

Celui care vorbise i se aruncă din mai multe părți priviri destul de lipsite de bunăvoință.

— Îți arde de glumă? Ce naiba ne fierbi și tu.

Gluma nu a fost făcută însă fără tîlc. Era ora 8 și cîteva minute și în sală, în afară de cocardele care împodobeau salonul, cei cîțiva membri ai comitetului U.T.M. și muzica ce de la ora 8 fix, ca o ironie la adresa sălii goale, își făcea datoria, nu se mai afla nimeni. Responsabilul bufetului începu să se neliniștească. El nu putea pricepe „Cum? Cu o astfel de marfă și sala goală?"

Era întuneric. De pe deal izvorau mii de lumini din ferestrele blocurilor orașului muncitoresc. Din vale ți se deschidea în față aproape întreaga panoramă a orașului vechi străjuit într-o margine de silueta ascunsă parcă în întuneric a castelului Huniazilor, iar în vecinătate de imensitatea combinatului, din mijlocul căruia se ridicau spre cer ca niște uriași de oțel, furnalele. Din cînd în cînd o lumină roșie — violetă se întindea peste întregul oraș, creînd doar pentru cîteva secunde, o priveliște stranie de basm... Atunci se descărcau cuptoarele.

...Pe coridorul lung din fața salonului își făcu apariția prima pereche. Înainta fără grabă, discutînd.

— Aici?...

— Da, da. Aici, tovarășe Trandafir. Poftiți înăuntru. Ceilalți nu au venit încă. Știți... gospodăria...

Trandafir răspunse cu un zîmbet superior.

— Mai ales pînă își fac femeile toaleta. E ceva tovarășe... Ești căsătorit?

— Nu. Dar poftiți, uite aveți două locuri bune lîngă muzică.

La bufet responsabilul își freca mîinile mulțumit. „Se putea? Cu astfel de marfă"! Și-și învălui tăvile încărcate cu bunătăți într-o privire plină de admirație.

Treptat, au început să apară și alții, ca în curînd la ușă să se iște îmbulzeală. Majoritatea invitaților, îmbrăcați în haine de sărbătoare, eleganți, pășeau grav, salutîndu-se și strîngîndu-se la un loc mai mulți cunoscuți și discutînd.

Ca la orice început totul era timid. Lipsea atmosfera aceea veselă, tinerească, chiar gălăgioasă, dar care are darul să umple totul de voie bună, să împrietenească oamenii care nu s-au văzut niciodată, să dezlănțuie veselia. Cînta cea mai bună muzică din oraș, dar de dansat nu dansa nimeni. Cîte o tovarășă își mai trăgea soțul de mînecă să danseze. „Dar se poate! De ce tocmai noi. Ce-ar zice lumea".

Printre primii care au început dansul a fost și tovarășul Iugă, secretarul cu problemele de propagandă al comitetului raional U.T.M. ...de altfel și el proaspăt căsătorit.

Și iată că treptat, muzica, dansul, tinerețea din acești oameni, a învins, introducînd în sală voia bună, glumele, hohotele de rîs, într-un cuvînt, veselia.

În jurul unui om cărunt cu ochi veseli s-au strîns o parte din tineri. Mulți îl cunoșteau pe bătrîn, iar alții îi cunoșteau copiii care lucrează tot în combinat.

— Așa-i măi feciori. De un singur lucru îmi pare rău: că nu sînt și eu proaspăt căsătorit. Să am, bine înțeles, și anii voștri.

— Te-ai mai înhăma încă odată?

— Înhămat? Și tovarășul Dobroțchi îl privi pe tînăr în ochi. Nu-i bine spus, măi fecior. Ești însurat?

Timofte, pare-se oțelar, roși, iar fata de lîngă el plecă capul.

— Aproape. Nu mai am mult.

— De ce te însori?

Tînărul îl privi mirat pe omul cărunt din fața sa...

— Păi cum să nu mă însor...

Bătrînul privi zîmbind și continuă clătinînd capul.

— Căsătoria e lucru bun, dar e și o sarcină mare.

Adevărat că e și tare plăcută, dar cere multă răspundere.

Iaca, eu m-am căsătorit din... 22, adică de 33 de ani. Mi-o făcut nevasta cinci copii...

— Să-ți trăiască.

— Mulțumesc, trăiesc și-s pe la școli înalte.

Și bătrînul Dobroțchi povesti tinerilor, ba cu cîte o vorbă de duh, ba grav și serios, după cum era întîmplarea, despre anii lui de căsnicie, despre greutățile învinse împreună cu soția, le dezlegă povestea cu cîntatul cocoșului și al găinii, despre copii și bucuria pe care o aduc în casă, cîte ceva despre educarea lor, mă rog, tot ce a crezut dînsul de cuviință că trebuie să știe și cei care își întemeiază acum un cămin proaspăt.

Și în acest timp, au fost soți ce schimbau priviri cu înțeles, alții ce plecau capul pentru cine știe ce amintire pe care o știau doar ei și cîte odată vecinii, ca după aceea să se privească cu căldură și să se strîngă de mînă ca în seara aceea, pe care nu o știe nimeni, afară de ei.

...Se dansa, se făceau glume și oamenii erau veseli.

Voicu Trandafir se aplecă spre urechea soției și o întrebă:

— După dansul acesta plecăm?

— Nu, mai stăm. Este atît de frumos. Stăm pînă la sfîrșit, Voicule. Da?

Voicu își privi mirat soția. Întotdeauna ea era aceea care vroia să plece de la petreceri. „Hai Voicule. Hai să mergem acasă. M-am plictisit" Și acum...

I. PETRE

Deschiderea expoziției de mașini și utilaje agricole din R. Cehoslovacă

Joi la amiază, pe terenul Asociației sportive „Recolta" din Capitală a avut loc deschiderea expoziției de mașini și utilaje agricole din R. Cehoslovacă.

Au luat parte tovarășii Al. Moghioroș, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, S. Bughici, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Marcel Popescu, ministrul Comerțului Exterior, ing. Popa Gherasim, ministrul Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini, C. Popescu, ministrul Agriculturii, Aurel Mălnășan, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, Stancu Marin, prim locțiitor al ministrului Agriculturii, Al. Ivancenco, locțiitor al ministrului Industriei Metalurgiei și construcțiilor de mașini, ingineri și tehnicieni agronomi și din industria construcțiilor de mașini agricole, reprezentanți ai presei.

Au participat J. Sedivy, ambasadorul R. Cehoslovace la București și alți membri ai ambasadei.

Expoziția prezintă diferite tipuri de mașini și utilaje agricole de înaltă tehnicitate.

Participanții la deschiderea expoziției au cercetat cu mult interes mașinile și utilajele agricole prezentate, asistînd la unele demonstrații practice.

INFORMAȚII

Joi, pe terenurile gospodăriei agricole de stat Fundulea, regiunea București au fost experimentate plugurile P5-35 și P3-30 adaptate pentru executarea arăturii după metoda cunoscutului colhoznic sovietic — om de știință Terente Malțev.

La probele făcute, adîncirea stratului afînat a fost corespunzătoare plugurilor folosite. Gradul de mărunțire bun, iar straturile de sol își mențin poziția inițială fără răsturnare și deplasare, așa cum recomandă Malțev.

★

Cu începere de la 5 decembrie se va desfășura în întreaga țară „Luna cărții". Cu acest prilej vor avea loc numeroase acțiuni de popularizare a cărții romînești.

La librăriile din Capitală și provincie vor fi amenajate standuri unde scriitorii noștri vor da autografe și se vor întîlni cu cititorii lor.

★

Joi au început la Ministerul Comerțului Exterior tratative comerciale și financiare cu o delegație guvernamentală franceză.

Delegația romînă este condusă de M. Novac, locțiitor al ministrului Comerțului Exterior, iar delegația franceză de M. Louet din Ministerul Afacerilor Externe al Franței.

★

În sala Teatrului Consiliului Central al Sindicatelor, a avut loc joi seara primul spectacol dat în țara noastră de o formație artistică italiană din Ferrara care ne vizitează țara.

Și-a dat concursul clavicenistul N. Rădulescu. Spectacolul s-a bucurat de succes.

(Agerpres)

Jurnal artistic

„Fata mexicană"

Primele imagini ale noului film mexican ce rulează pe ecranele noastre ne înfățișează un bărbat tînăr, înalt, cu ochii triști. El pășește rar, îngîndurat prin colbul șoselei, ducînd parcă în legăturica pe care o poartă sub braț toată amărăciunea adunată în anii grei de temniță. Aurelio — eroul principal al filmului — un om simplu un țăran mexican oarecare, se reîntoarce în sat după ce a stat pe nedrept șase ani în închisoare. E însetat după o viață liniștită și curată. Nici nu are de gînd să se răzbune pe cei care i-au batjocorit logodnica, vrînd să-i distrugă fericirea. Aurelio dorește să muncească, să-și lucreze cinstit pămîntul, să-și întemeieze un cămin împreună cu femeia pe care o iubește mai mult ca oricînd.

Dintr-un început, creatorii filmului subliniază cu putere minunatele trăsături morale ale acestui tînăr, căldura lui sufletească, profunzimea, cinstea și modestia — proprii omului simplu. „Poate cineva să mă oprească să muncesc cinstit pămîntul meu?", se întreabă Aurelio, „au dreptul bogătașii satului să-mi distrugă toată viața?".

Dar filmul dezvăluie cu forță ideea că în societatea bazată pe exploatare este absurd să te aștepți la dreptate din partea celor bogați. Asemenea oameni cinstiți, cum este Aurelio, au de înfruntat multe dureri și înjosiri, au de dus multe lupte pînă a-și realiza năzuințele lor, chiar și cele mai simple. Moșierii care l-au vîrît în închisoare pe Aurelio, care au necinstit fata pe care o iubea, sînt gata să făptuiască alte fărădelegi pentru a-l zdrobi, pentru a-l supune.

Meritul creației cineaștilor mexicani constă în aceea că demonstrează prin personalitatea lui Aurelio, că omul simplu este în drept să sfideze puterea burghezilor și a moșierilor, că lupta lui va fi încoronată pînă la urmă de succes. Cu toată dușmănia celor doi moșieri, în ciuda influenței pe care aceștia o au asupra locuitorilor satului, Aurelio nu-și va pleca capul. El îi va înfrunta semeț trecînd peste amenințările, șantajul și constrîngerile lor.

Creatorul filmului (scenariul și regia Emilio Fernandez, operator Gabriel Figueroa, muzica Antonio Diez Conde) dezvăluie dragostea puternică și adevărată a lui Aurelio pentru Paloma, dragostea ce învinge prejudecățile și reliefează înaltele trăsături morale ale lor, ca pe o forță motrice ce-l va sprijini în lupta împotriva dușmanilor lor haini.

Întors în sat, Aurelio o căuta pe Paloma. Drama acestei femei care, după ce a fost batjocorită și părăsită de moșierul Julio, trăiește mîndră și demnă, fără a cerși mila nimănui, muncind din greu pentru a-și agonisi existența ei și a copilului, răsună ca un act de acuzare împotriva acelor purtători ai concepției morale putrede care disprețuiesc femeia, socotind-o doar un mijloc pentru satisfacerea capriciilor lor.

Reîntîlnirea celor doi logodnici este de un dramatism copleșitor. Paloma fuge, nu vrea să-i vorbească omului pe care îl iubește, dar în fața căruia se simte umilită. Cu ochii plini de lacrimi Paloma îl roagă pe Aurelio să plece, să nu-i mai stea în cale. A suferit prea mult tînăra femeie și aceste suferințe i-au zdruncinat încrederea în sentimente sincere și adevărate.

O scenă din film

Dar dragostea puternică, mistuitoare a lui Aurelio va triumfa. Emoționează profund pe spectator scena plină de poezie în care cei doi tineri se întîlnesc la rîu. Trecînd prin apă, Paloma ia cu simplitate rufele pe care Aurelio încerca neîndemînatec să le spele. Fără a-și spune măcar un singur cuvînt cei doi înțeleg că nu pot trăi unul departe de celălalt și pecetluiesc prin acest gest viitoarea lor unire. Paloma își înfrînge totuși greu umilința.

„Am un copil cu un altul. Un copil nedorit, copilul celui care te-a trimis la ocnă. Ucide-mă mai bine, decît să m-acoperi cu mila ta", îi spune ea lui Aurelio. Grija, căldura și respectul cu care el o înconjoară vor spulbera însă încetul cu încetul neîncrederea din sufletul Palomei. Ea înțelege că în cele din urmă nu mila, ci sentimente puternice, dragostea, îl aduce la ea. Paloma se căsătorește cu Aurelio, avînd ca martori trei deținuți și secretarul primăriei. Sătenii amenințați de bogătașii satului și-au plecat deocamdată capul, n-au avut curaj să asiste la căsătoria lor civilă.

Cei doi interpreți — Columba Dominguez (Paloma), Roberto Canedo (Aurelio) — transmit spectatorilor printr-o simplitate cuceritoare sentimentele eroilor, durerile și bucuriile lor, hotărîrea de a învinge orice piedici. Este suficient să amintim scena nunții lor cînd îndrăgostiții, după ce au așteptat în zadar sosirea invitaților, se privesc unul pe celălalt. Paloma își pleacă genele, în ochi îi strălucesc lacrimi; ea cere iertare soțului pentru durerea pe care i-o pricinuiește dar, în același timp, își manifestă hotărîrea de a împărți viața cu el, oricît de grea le-ar fi soarta.

Compoziția cadrelor, chipurile oamenilor capătă o expresivitate deosebită datorită măiestriei talentatului operator Gabriel Figueroa. Imaginile care dezvăluie frumusețea peisajului mexican, secvențele înfățișînd cerul, îți dau impresia că norii sînt niște broderii prețioase, dovedind arta cu totul și cu totul excepțională a aceluiași operator care a creat și neuitatele scene de pescuit din filmul Maclovia.

Finalul filmului dă o rezolvare puțin viabilă conflictului, căci nu prin teroare individuală, nu prin uciderea de unul singur a dușmanului, așa cum a procedat Aurelio, va triumfa omul simplu, ci prin lupta unită alături de toți asupriții. Acest sfîrșit transmite totuși un mesaj de optimism viguros cu o mare forță de generalizare, un mesaj care vorbește cu elocvență despre victoria ce va încorona fără îndoială lupta poporului pentru dreptate și o viață mai bună.

ANA MIHĂILESCU

PEDALÎND ÎN TIMPUL IERNII...

Pregătirile lotului R. P. R. pentru Turul ciclist al Egiptului

Titlul acestui articol pare desigur destul de curios. Într-adevăr, iarna — după cît se știe — nu este un anotimp propice practicării ciclismului. Acum, cînd numeroși adepți ai sporturilor de iarnă, schiori, hocheiști, patinatori, boberi, turiști-alpini, își pregătesc uneltele specifice așteptînd cu nerăbdare gerul și ninsoarea, pare destul de nefiresc să vorbești de o activitate ciclistă. Cu atît mai mult de intense pregătiri ale cicliștilor. Și totuși, în aceste zile, alergătorii noștri fruntași se pregătesc cu multă sîrguință în vederea unei mari întreceri internaționale de peste 1500 km.: Turul ciclist al Egiptului, care e la a treia ediție și se va desfășura în luna ianuarie. Așadar, o mare întrecere ciclistă în plină iarnă!

În timp însă ce în mai toată Europa temperatura este mult sub zero grade, iar drumurile sînt acoperite cu troiene de zăpadă, la mii de kilometri depărtare, pe valea Nilului, participanții la această competiție își vor disputa întîietatea pe o vreme asemănătoare cu cea a frumoaselor zile de septembrie de la noi..

După cum se știe, cicliștii noștri au luat parte la cele două ediții de pînă acum ale competiției egiptene, obținînd rezultate de valoare, iar anul acesta (la a doua ediție) reprezentantul nostru Constantin Dumitrescu, unul din protagoniștii cursei, a purtat tricoul galben de-a lungul a mai multe etape.

În vederea acestei competiții, la startul căreia se aliniază cei mai buni cicliști din aproape 20 de țări (Anglia, Belgia, R. P. Bulgaria, Danemarca, Franța, Liban, Egipt etc.) alergătorii noștri fruntași au început deja pregătirile. Mai exact, după ultima cursă pe șosea, Cupa 7 Noiembrie, comisia centrală a selecționat un număr de 10 alergători care, la 15 noiembrie au început pregătirea specială pentru Turul Egiptului.

...Într-una din după amiezile acestea destul de „răcoroasă" îndreptîndu-ne spre Giurgiu nu mică ne-a fost surpriza întîlnind un grup de cicliști pedalînd în spatele unei motociclete. După felul în care învîrteau pedalele, după poziția în șea și suplețea rulajului, se putea distinge de la distanță că este vorba de cicliști cu multă experiență. Și, într-adevăr, apropiindu-ne cu mașina de grupul de cicliști, am recunoscut o serie de alergători renumiți. În fața grupului, pe o motocicletă, antrenorul M. Niculescu. Era lotul R.P.R. de ciclism care se pregătea pentru Turul Egiptului. Am renunțat pentru moment la drum, urmărind antrenamentul cicliștilor. Se rula cu aproape 50 de kilometri pe oră. Și, după cît se părea, lucrul nu era de fel greu pentru cei zece cicliști înșiruiți în spatele motocicletei, căci învîrteau pedalele fără efort vizibil.

După trecerea podului de peste Argeș, la km. 19, grupul de alergători se împrăștie pe șosea și asistăm la o serie de sprinturi ca într-un veritabil semi-fond pe pistă. Aceasta durează cîțiva kilometri, apoi alergătorii se regrupează, urmînd un rulaj moderat, în pluton.

Motocicleta, condusă de antrenorul M. Niculescu rămîne în urma grupului. Îl auzim dînd indicația: facem rulaj cu schimbul, fiecare duce întins un kilometru și apoi trece în urma plutonului. Iată un bun prilej ca să ne apropiem de antrenorul lotului și din mers să-i luăm un mic interviu neprevăzut.

— Facem cîte patru asemenea antrenamente pe săptămînă — ne spune el.

Dacă timpul ne permite vom face și cîte cinci, dat fiind că în curînd vremea se va burzului și atunci o să ne cam încurce puțin programul. Profităm de aceste cîteva zile bune ca să punem accentul pe rulaj rapid, cu sprinturi și acțiuni de evadare din pluton, aspecte specifice etapelor din Turul Egiptului, care sînt scurte și se desfășoară într-un tempo rapid. Antrenamentele noastre, începute cu 40-50 de km. la o ședință, au ajuns acum la 60, 70 și chiar mai mulți kilometri.

— Dar, ce veți face cînd va începe vremea rea?

— Ori cît de rea ar fi, atît timp cît zăpada nu ne va stingheri, vom ieși pe șosele, chiar dacă va fi frig sau ploaie. Ne vom antrena firește și în sală. Și aici programul va fi deosebit de variat: gimnastică, haltere ușoare, jocuri sportive și vom pune accentul pe rulaj pe rulouri (hometrainer), aparat pentru pedalat în cameră. În aer liber vom face ușoare crosuri și schi...

...Din nou grupul cicliștilor a început să se agite. Am trecut de Călugăreni și începe urcușul în serpentină de la km. 33.

Potrivit schemei tactice, stabilită l. începutul fiecărui antrenament — ne informează antrenorul — pe deal se sprintează. Și, într-adevăr, primul atacă Moiceanu. Îndată după el pornesc C. Șandru, C. Dumitrescu, Zanoni Ludovic, I. Constantinescu, Ion Vasile, G. Șerban, Șt. Poreceanu, C. Tudose și N. Maxim.

La km. 36, cicliștii încetinează ritmul, frînează și întorc...

— Pînă aci a fost antrenamentul de astăzi, ne anunță tovarășul M. Niculescu.

Îi dăm binețe, urîndu-i succese în această muncă destul de dificilă și, apăsînd din nou pe accelerator, ne continuăm drumul spre Giurgiu.

E. IENCEC

Concursul „Iubiți cartea"

Concursul literar „Iubiți cartea" este bine cunoscut tinerilor din comuna Mitoc, raionul Săveni. În adunările deschise ale organizației de bază U.T.M. s-a prelucrat regulamentul concursului și fiecare utemist consideră că a fi purtător al insignei „Prieten al cărții" este o datorie importantă. Tinerii neutemiști urmează exemplul utemiștilor. Ca urmare a cunoașterii regulamentului de participare la concurs a crescut mult numărul cititorilor bibliotecii. Totodată s-a făcut o vie popularizare a concursului prin lozinci, afișe și colțuri „Prieteni ai cărții" unde s-au expus coperte, regulamentul concursului și recenzii. De asemenea, la căminul cultural s-au organizat recenzii la romanele „Secerișul", de Galina Nicolaeva, „Pămînt desțelenit" de Mihail Șolohov, „Taras Bulba" de N. Gogol. În sat mai funcționează 20 cercuri de citit organizate de căminul cultural unde se citesc cărți indicate în bibliografia concursului. În noiembrie s-au făcut primele discuții finale cu participanții care au citit cărțile obligatorii și la alegere. În urma acestor discuții, tinerii Pascal Constantin, Vasiliu Nicolae, Pascal Ilie, Cornea Zamfir, V. Hîncu și Pascal Agripina au fost declarați purtători ai insignei „Prieten al cărții".

Corespondent
VASILE HÎNCU

tidul cheamă pe oamenii muncii la desfășurarea unor campanii de masă în vederea ridicării productivității muncii, a scăderii prețului de cost al produselor, a îmbunătățirii calității lor, a ridicării producției agricole etc.

Dezbaterea felului cum participă tineretul la aceste campanii, căutarea căilor și metodelor celor mai eficace pentru o asemenea participare, iată mijloacele de a spori contribuția tineretului sub îndrumarea partidului, la rezolvarea celor mai importante probleme. Faptele au dovedit pînă acum că în patosul revoluționar al întrecerii socialiste și al marilor campanii de muncă își găsește energia creatoare a tineretului făgașul cel mai potrivit și tot ele arată că pe această linie există încă mari resurse nefolosite. Și nu trebuie să uităm că munca fiecărei organizații de bază U.T.M. în parte va fi apreciată în primul rînd după felul în care a reușit să mobilizeze tineretul la îndeplinirea planului uzinei, minei, gospodăriei colective sau instituției respective și după felul cum în focul acestei munci i-a făcut educația în spiritul comunismului.

În același timp trebuie prevenită interpretarea greșită a noii prevederi din proiectul Statutului modificat al P.M.R. în sensul ridicării oricăror chestiuni, fără nici un discernămînt în fața organizațiilor de partid. Mai există încă la unii activiști manifestări ale înțelegerii greșite a ceea ce înseamnă ajutorul și conducerea de către partid. La S.M.T. Zănoaga, regiunea Craiova, de pildă, secretarul organizației de partid și cel al organizației U.T.M. au participat la o ședință la raion, în care au fost instruiți să organizeze adunări generale de partid și U.T.M. în legătură cu problemele însămînțărilor. Cînd s-au reîntors, secretarul organizației U.T.M. a lăsat în „grija" organizației de partid să-i organizeze adunarea, el dezinteresîndu-se complect. În alte locuri, birourile unor organizații U.T.M. au înțeles că a cere ajutorul organizației de partid înseamnă numai a cere să li se procure o sală de spectacole pentru un festival, bilete la un meci de fotbal, hîrtie colorată pentru pavoazarea sediului organizației etc. Asemenea înțelegeri minore, greșite ale „ajutorului" organizației de partid trebuie puternic combătute. A realiza în mod activ prevederea înscrisă în proiectul Statutului modificat înseamnă în primul rînd a solicita sprijinul partidului, al comuniștilor, așa cum s-a arătat mai sus, în toate problemele importante, complexe ale participării tineretului la munca unității respective, la lichidarea lipsurilor, la organizarea întrecerii socialiste, la organizarea campaniilor de masă etc.

Există la îndemîna organizațiilor U.T.M. un aparat cu ajutorul căruia ele pot interveni în modul cel mai operativ în îmbunătățirea procesului de producție: acestea sînt posturile utemiste de control. Posturile utemiste de control sînt adevărate antene răspîndite pretutindeni, care pot semnala rapid locurile unde există rezerve interne nefolosite, unde se risipește materia primă, unde se fac cheltuieli inutile, unde este indisciplină, dezorganizare etc. Sezisările posturilor utemiste de control constituie un material foarte prețios pe baza căruia organizațiile U.T.M. pot propune în fața organizațiilor de partid măsuri concrete, pot cere îndrumări și ajutor pentru rezolvarea deficiențelor semnalate.

Pentru a putea ridica în fața organizațiilor de partid cu adevărat cele mai importante probleme, organizațiile U.T.M. trebuie să se orienteze spre antrenarea maselor largi ale tineretului (utemiști și neutemiști) la o participare activă la viața obștească, să le atragă în conducere, să le stimuleze inițiativa și energia. Energia și inițiativa nu trebuie așteptate să acționeze „de la sine". Ele trebuie organizate, trebuie stimulate și promovate în mod conștient.

Introducerea dreptului organizațiilor U.T.M. de a dezbate și a pune în fața organizațiilor de partid toate problemele activității în locul respectiv de muncă, va avea un rol însemnat în viața organizațiilor U.T.M. Organele U.T.M. și activiștii utemiști au datoria de a răspîndi și a lămuri în masele largi ale tineretului, după ce ei înșiși vor fi aprofundat în prealabil, importanța și semnificația acestui eveniment în viața organizației noastre. În întîmpinarea Congresului partidului care va lua în dezbatere spre aprobare proiectul Statutului modificat al P.M.R., organizațiile U.T.M. trebuie să se străduiască din toate forțele spre a și ridica munca pe o treaptă calitativ superioară, pentru a se dovedi pe deplin mature și coapte și de a primi și folosi acest înalt drept.

M. CERNEA

Construcții prin autoimpunere

Din anul 1953 și pînă la sfîrșitul lunii octombrie 1955, în regiunea Suceava s-au construit prin autoimpunere 41 de școli, 39 de cămine culturale, au fost electrificate 19 sate și comune, s-au construit 86 de poduri. Numai în acest an s-au ridicat 77 noi construcții, printre care 13 cămine culturale, 6 școli, un internat, o grădiniță de copii și altele. Copiii țăranilor muncitori din comunele Hîrtop, raionul Fălticeni, Calafindești, raionul Rădăuți, Saru Dornei, raionul Vatra Dornei, învață acum în noile localuri de școală construite prin autoimpunere. De curînd a fost dat în folosință în comuna Cucorăni din raionul Botoșani un nou cămin cultural construit prin autoimpunere, cu contribuția comuniștilor Artin Constantin, Maria Pavel, Ion Anițel, a deputaților Paraschiva Doroftei, Elena Buga și a altor țărani muncitori.

Frumoase succese în construcțiile prin autoimpunere s-au obținut în raioanele Fălticeni și Rădăuți.

Inițiativa utemiștilor

Utemiștii din comuna Măgura, raionul Alexandria, și-au pus în gînd ca în cinstea celui de al doilea Congres al partidului să înfăptuiască ceva deosebit. Dar ce? Ideea a dat-o Ion I. Bunea, secretarul organizației de bază U.T.M., care s-a gîndit că ar fi nimerit ca prin munca politică dusă de ei în rîndurile țăranilor muncitori să fie creată o nouă întovărășire agricolă. Știa că asemenea inițiative găsesc un sprijin prețios din partea tineretului și mai ales a utemiștilor și că ele se bucură de prețuirea și ajutorul organizației de partid. Munca de lămurire în vederea creării întovărășirii agricole nu este însă un lucru așa de simplu.

...Prima dată, Ion Bunea a adus vorba despre întovărășire cînd s-a întîlnit cu membrii comitetului U.T.M. Cînd a văzut că propunerea lui e bine primită, și că toți se angajaseră să o sprijine, Ion Bunea le-a prezentat un întreg plan de acțiune în vederea bunei organizări a muncii politice a tineretului. Toți utemiștii au cerut în adunarea generală a organizației de bază U.T.M. ca propunerea secretarului să fie trecută în planul de muncă ca un angajament în cinstea Congresului partidului. Tot în această adunare generală au fost stabilite și măsurile concrete care să asigure victoria acțiunii desfășurate de utemiști. Printre măsurile luate sînt: instruirea temeinică a agitatorilor utemiști, stabilirea cîte unui sector de care să răspundă fiecare agitator, studierea statutului model al întovărășirilor agricole. S-a mai hotărît și organizarea unei întîlniri între țăranii muncitori și întovărășitul Voicu Bunea, fruntaș al recoltelor bogate din întovărășirea „Grivița Roșie" din aceeași comună. Așa au pornit utemiștii din Măgura să înfăptuiască angajamentul lor în cinstea Congresului Partidului.

Primul care a făcut cerere pentru ca să intre în întovărășirea agricolă a fost Ion Bunea, secretarul organizației de bază U.T.M. Mai lipsea din cerere un singur lucru: semnătura soției sale, Tudora.

Ion Bunea judeca ca pentru sine: „Dacă ar semna o și ea, s-ar duce și la Alexandru, fratele său, să-l îndemne și pe el să facă cerere pentru a intra în întovărășire". Tocmai intră și Tudora în casă.

— Venişi tocmai la timp, o întîmpină el. Șezi și ascultă!

Apoi începu să citească cererea cu glas tare. După ce termină de citit îi explică pe îndelete despre ce este vorba. La început Tudora l-a ascultat mirată, apoi i-a retezat-o scurt:

— Eu nu dau pămîntul pentru nimic în lume. Așa, ca să știi!

Degeaba a început Ion Bunea să-i spună că pămîntul nu va fi dat nimănui. Nu găsea înțelegere. Tudora o ținea morțiș: „Eu nu dau pămîntul..."

O privea cu mirare. Nu știa ce să creadă. Oare nu reușise el să-și cunoască îndeajuns soția pînă atunci? Cum va lămuri oare pe alții dacă nu-și poate lămuri nici nevasta?

..Trecuse cîtva timp de atunci. Venise și vremea culesului porumbului. Tudora era bucuroasă că a obținut 2400 kg. boabe la hectar. Mai mult cu 400 kg. ca alți țărani din comună. Îl semănase la timp și-l îngrijise bine aplicînd regulile agrotehnice. Tudora se mîndrea cu așa o recoltă. Ion a privit-o zîmbind, în ziua aceea, cînd au terminat culesul porumbului. El și-a dat seama că a sosit timpul cel mai prielnic pentru a o lămuri pe Tudora că e mai bine în întovărășire. A chemat-o să meargă în vizită la Voicu Bunea, întovărășitul. Și s-au dus. Au discutat despre una, despre alta ca între gospodari. Tudora prinse a povesti despre porumbul cules „o mîndrețe nu alta" — spunea ea, lăudîndu-se că puțini le poate sta alături cu o așa recoltă. Voicu pofti pe oaspeți să vadă porumbul din hambarul lui.

— Noi, întovărășiții — le-a spus el — am obținut 4200 kg. la hectar. De, ceva mai mult ca voi și ceva mai mult ca cei îndărătnici ce fug de bine. Așa-i în întovărășire. Lucrezi cu mașinile, te ajuți cu ceilalți, aplici metodele agrotehnice...

Tudora căzu pe gînduri. Gîndi la început că Voicu Bunea caută să ducă muncă de lămurire cu ea, dar de vreme ce văzuse adevărul chiar cu ochii ei, nu mai era loc de îndoială.

Voicu Bunea obținuse 4200 kg. porumb boabe la hectar și ea numai 2400. Înțelese atunci strădania spre mai bine a soțului ei. Cînd s-au înapoiat acasă Tudora i-a spus lui Ion: „Uite ce e, dă-mi cererea s-o semnez și eu"..

...Agitatorii utemiști cunosc statutul întovărășirilor cum s-ar zice „ca pe apă". Cu toate acestea cînd merg să stea de vorbă cu cineva au statutul la ei. Îl citesc, apoi explică cu răbdare și cît se poate mai simplu fiecăruia ce este o întovărășire agricolă, care sînt avantajele și roadele unei întovărășiri. În comuna Măgura sînt mulți tineri de nădejde. Aceasta o dovedesc cu prisosință rezultatele obținute pînă acum. Tînărul Geantă Oprea și-a luat angajamentul să lămurească pe țăranca muncitoare Căpățînă Tudora. Și a lămurit-o. Aceasta, deși are 60 de ani, a făcut cerere printre cei dintîi pentru a intra în noua întovărășire.

Și Tudora Bunea a devenit agitatoare. Unii cînd stau de vorbă cu ea, îi cer să le povestească despre felul în care s-a convins ea că e mai bine să lucreze pămîntul în comun, cu mașinile, folosind și metodele cele înaintate în agricultură. Tudora spune țăranilor muncitori că ceea ce a convins-o pe ea mai mult a fost exemplul întovărășitului Voicu Bunea, care a obținut 4200 kg. de porumb la hectar.

În urma acestei munci s-a convins și bătrînul Dragnea Chercea care a făcut cerere să intre în întovărășire cu cele două hectare de pămînt pe care le are. Și utemistul Petre Bunea s-a înscris printre primii în întovărășire.

Agitatorii găsesc întotdeauna vorbe simple și convingătoare, folosind ca exemple fapte petrecute în fiecare zi în comuna lor și în cele vecine. Iată de ce numărul cererilor crește mereu. Pînă de curînd s-au înscris zece țărani muncitori în noua întovărășire. Utemiștii, conduși și îndrumați de organizația de partid din comună, desfășoară o muncă politică din ce în ce mai plină de roade. În fiecare seară îi vei găsi pe utemiști în mijlocul țăranilor muncitori discutînd despre noua lor întovărășire agricolă. Cu fiecare zi ce trece, acești tineri de nădejde se apropie tot mai mult de țelul lor dorit.

ANA CARANFIL
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea București

LA 1 DECEMBRIE

N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au sosit în capitala Birmaniei

CALCUTTA 1 (Agerpres). — Corespondentul special al agenţiei TASS transmite: In dimineaţa zilei de 1 decembrie, N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi N. S. Hruşciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., au părăsit Calcutta, plecînd spre Rangoon — capitala Birmaniei.

N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov sînt însoţiţi de generalul de armată I. A. Serov; A. A. Gromîko, prim-locţiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.; P. N. Kumîkin, locţiitor al ministrului Comerţului Exterior al U.R.S.S.; D. R. Rasulov, locţiitor al ministrului Agriculturii al U.R.S.S., şi Z. Rahimbabaiev, locţiitor al ministrului Culturii al R.S.S. Uzbece.

La aeroport, N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au fost conduşi de primul ministru al Indiei, J. Nehru, guvernatorul statului Bengalul de vest, Mukerdji; ministrul principal al statului Bengalul de vest, B. K. Ro, membri ai guvernului statului; K. P. Menon, ambasadorul Indiei în U.R.S.S.; membri ai corpului consular şi alte personalităţi oficiale.

N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au fost de asemenea conduşi de: M. A. Menşikov, ambasadorul U.R.S.S. în India, Ş. Raşidov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Uzbece; N. A. Mihailov, ministrul Culturii al U.R.S.S., şi colaboratori ai instituţiilor sovietice din Calcutta.

Pe aerodrom a fost aliniată o gardă de onoare şi au fost intonate imnurile de stat ale U.R.S.S. şi Indiei.

Deşi era foarte devreme, sute de mii de locuitori din Calcutta s-au adunat pe tot parcursul de la reşedinţa guvernului Bengalului de vest pînă la aerodrom şi au salutat călduros pe scumpii oaspeţi sovietici — N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov.

*

RANGOON 1 (Agerpres). — TASS transmite: La 1 decembrie, ora 13, avionul pe bordul căruia se aflau N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de miniştri al U.R.S.S. şi N. S. Hruşciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., a sosit în Birmania, venind de la Calcutta. Avionul a aterizat pe aeroportul Mingaladon, la 20 kilometri de Rangoon. De la frontiera Birmaniei pînă la Rangoon avionul a fost însoţit de avioane ale forţelor militare aeriene Birmane. Pe aeroportul pavoazat cu drapelele de stat ale U.R.S.S. şi Uniunii Birmane erau de faţă membrii guvernului Birmaniei în frunte cu primul ministru U Nu, reprezentanţi ai autorităţilor, vieţii publice şi presei, membri ai corpului diplomatic şi cîteva mii de reprezentanţi ai locuitorilor din Rangoon.

Pe bordul avionului s-a urcat A. D. Sciborin, ambasadorul U.R.S.S. în Birmania. N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au coborît din avion în aplauzele celor prezenţi. Ei au fost salutaţi de primul ministru U Nu, de Sau Kun Cio, ministrul Afacerilor Externe, de U Ba Sve, ministrul Apărării, şi de U Cijo Nen, ministrul Industriei.

Tinere birmane au oferit oaspeţilor tradiţionalele ghirlande de flori. In semn de salut au răsunat 19 salve de artilerie. După ce au recomandat primului ministru U Nu persoanele care îi însoţesc, N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au trecut în revistă, împreună cu U Nu, garda de onoare. După ce fanfara militară a intonat imnurile Uniunii Sovietice şi Birmaniei, primul ministru U Nu a făcut o declaraţie în faţa microfonului.

DECLARAŢIA PRIMULUI MINISTRU U NU

Domnule prim-ministru, tovarăşe Hruşciov, prieteni,

In numele guvernului şi poporului Uniunii Birmane şi în numele meu personal îngăduiţi-mi să salut călduros pe excelenţele voastre în ţara noastră. In memoria mea sînt încă foarte proaspete amintirile din vizita mea extrem de plăcută în marea şi ospitaliera voastră ţară. Îngăduiţi-mi să folosesc acest prilej şi să răspund cu aceeaşi ospitalitate excelenţelor voastre. Atît conducătorii cît şi întregul popor al Uniunii Sovietice ne-au primit pretutindeni ca pe nişte rude dragi şi rog pe excelenţele voastre şi pe stimaţii oaspeţi să se simtă ca acasă în timpul scurtei dv. vizite în ţara noastră. Vă pot încredinţa că conducătorii şi poporul Birmaniei vă iubesc nu pur şi simplu ca pe nişte prieteni binevoitori, ci şi ca pe nişte rude dragi.

Trăiască prietenia sovieto-birmană! (**Aplauze furtunoase**).

A luat apoi cuvîntul N. A. Bulganin care a spus printre altele:

DECLARAŢIA LUI N. A. BULGANIN

Domnule prim-ministru, dragi prieteni, domnilor.

Astăzi, în ziua sosirii noastre în capitala Uniunii Birmane — Rangoon — vă transmitem dv., guvernului şi gloriosului popor birman salutul şi cele mai bune urări ale guvernului sovietic şi ale poporului sovietic.

Uniunea Sovietică şi Birmania se află la o distanţă de multe mii de kilometri una de cealaltă. Există însă o forţă care nu ţine seama de o asemenea piedică — distanţele mari — această forţă este năzuinţa comună a popoarelor sovietic şi birman spre stabilirea unei înţelegeri depline între cele două ţări, spre întărirea şi dezvoltarea unei prietenii şi colaborări reciproc avantajoase între ele, spre binele păcii şi securităţii generale.

Ne exprimăm convingerea că vizita noastră în Birmania, cunoştinţa noastră cu poporul birman, cu străvechea sa cultură şi cu succesele sale în opera de refacere şi dezvoltare a economiei ţării vor contribui în mare măsură la dezvoltarea continuă a înţelegerii între guvernele şi popoarele ţărilor noastre, la consolidarea continuă a relaţiilor de prietenie dintre ele.

Trăiască prietenia şi colaborarea popoarelor Uniunii Sovietice şi Birmaniei! (**Aplauze furtunoase**).

Copiii birmani au oferit flori oaspeţilor.

Şirul de maşini a părăsit aeroportul îndreptîndu-se spre oraş. In prima maşină deschisă, alături de N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov se afla primul ministru U Nu. Locuitorii Rangoonului au făcut oaspeţilor o primire sărbătorească.

Mitingul de primire a oaspeţilor sovietici

RANGOON 1 (Agerpres). — TASS transmite: La 1 decembrie, ora 17, U Sen Pe, primarul Rangoonului a organizat în sala municipalităţii un miting de primire în cinstea lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov.

Deschizînd festivitatea, primarul Rangoonului a adresat oaspeţilor un mesaj de salut în care se spune printre altele:

Mesajul de salut al primarului Rangoonului

Excelenţe.

Consider ca o cinste excepţională să vă salut în numele municipalităţii şi locuitorilor Rangoonului. Numele acestui oraş tradus ad-literam înseamnă „sfîrşitul duşmăniei" şi simbolizează năzuinţa poporului birman spre pace. Istoria oraşului este marcată atît prin momente de glorie, cît şi prin momente de suferinţă, dar cel mai remarcabil eveniment din toţi anii existenţei sale este faptul că la 4 ianuarie 1948 a devenit capitala unei republici libere, independente şi suverane Importanta schimbare a statului nostru ne-a permis să vă primim aşa cum o poate face numai un popor liber şi fericit.

Cred că nu este necesar să vă spun ce mare cinste este pentru birmani, prieteni plini de bună voinţă ai marii dv. ţări şi ai poporului ei, această vizită a eminenţilor conducători, care nu numai că au dus poporul lor la glorie, dar totodată au ştiut să preîntîmpine dezlănţuirea unui război, a cărui idee ne îngrozeşte pe toţi.

Orice parte a ţării noastre veţi dori să vizitaţi, pretutindeni veţi fi întîmpinaţi cu o sinceră prietenie şi ospitalitate. Vă urăm ca vizita dumneavoastră în Birmania să fie plăcută.

Fie ca prietenia birmano-sovietică să fie veşnică!

A luat apoi cuvîntul N. A. Bulganin care întîmpinat cu aplauze călduroase a spus printre altele:

Cuvîntarea lui N. A. Bulganin

Stimate domnule prim ministru,

Stimate domnule primar, Stimaţi domni, Prieteni,

Ingăduiţi-mi în primul rînd să mulţumesc călduros guvernului Uniunii Birmane şi primului ministru U Nu personal pentru invitaţia de a vizita străvechea şi glorioasa voastră ţară.

Ingăduiţi-mi de asemenea să vă transmit dv. şi întregului popor birman un cald salut prietenesc din partea poporului sovietic multinaţional care are faţă de poporul Birmaniei un sentiment de respect sincer şi prietenie dezinteresată.

Poporul vostru a resimţit direct greutăţile dominaţiei coloniale, ale intervenţiei străine şi ale războiului distrugător. Oamenii sovietici, educaţi în spiritul marilor idei leniniste ale egalităţii în drepturi şi autodeterminării naţiunilor, au urmărit cu simpatie eroica luptă dusă de poporul birman pentru independenţa sa naţională şi s-au bucurat cînd această luptă a fost încununată de succes.

In prezent, relaţiile dintre Uniunea Sovietică şi Birmania se întemeiază, după cum se ştie, pe principiile de neclintit ale respectării reciproce a integrităţii teritoriale şi a suveranităţii, neagresiunii, neamestecului reciproc în treburile interne, egalităţii şi avantajului reciproc, coexistenţei paşnice şi colaborării economice. Aceste principii care au devenit bine cunoscute au fost confirmate recent în mod solemn în declaraţia comună birmano-sovietică.

In ultima vreme, prietenia şi legăturile de afaceri dintre popoarele Birmaniei şi Uniunii Sovietice iau o dezvoltare tot mai mare, fapt dovedit de încheierea acordului comercial sovieto-birman, pe bază de egalitate în drepturi şi avantaj reciproc, de schimbul de delegaţii culturale, precum şi de colaborarea tehnică.

O condiţie importantă pentru dezvoltarea continuă a spiritului de colaborare şi a încrederii în relaţiile dintre ţările noastre a fost călătoria primului ministru al Birmaniei, U Nu, în Uniunea Sovietică, precum şi faptul că el a luat cunoştinţă direct de diferitele aspecte ale vieţii poporului sovietic.

Proclamarea independenţei ţării voastre, care a păşit pe calea libertăţii naţionale şi a renaşterii economice, constituie unul din indiciile schimbărilor uriaşe care s-au petrecut în ultima vreme în Asia.

Popoarele Orientului s-au trezit la o viaţă politică activă. Lupta lor împotriva imperialismului şi colonialismului a luat o amploare fără precedent. In faţa ochilor noştri are loc destrămarea sistemului colonial al imperialismului. Unii încearcă să ignoreze aceste schimbări istorice din Asia, să nu le observe, dar ele există şi exercită o influenţă uriaşă asupra vieţii internaţionale.

Luptînd pentru întărirea independenţei şi suveranităţii lor, împotriva oricăror manifestări ale colonialismului, ţările Asiei apar ca un nou factor puternic în relaţiile internaţionale.

Conferinţa istorică de la Bandung a ţărilor Asiei şi Africii constituie cea mai bună dovadă a rolului crescînd al Orientului în treburile internaţionale. Bazele coexistenţei paşnice a unor state cu sisteme social-politice diferite, adoptate la această conferinţă, au fost considerate de Uniunea Sovietică ca o contribuţie esenţială la opera de întărire a păcii şi colaborării între popoare.

Sperăm că viitoarea conferinţă — cea de a doua — a ţărilor Asiei şi Africii, va aduce un nou aport important la cauza întăririi păcii generale şi va contribui la destinderea continuă a încordării internaţionale şi la dezvoltarea colaborării între popoare.

Lupta dreaptă a popoarelor Asiei pentru eliberarea lor naţională se bucură de simpatia profundă şi de sprijinul moral al poporului sovietic.

Politica paşnică a Uniunii Birmane se bucură de calda simpatie a poporului nostru care dă o înaltă preţuire eforturilor depuse de guvernul ţării voastre în lupta pentru pace.

In prezent, poporul vostru se străduieşte să învingă greutăţile moştenite de la trecutul colonial, să întărească economia ţării şi industria sa. In numele guvernului şi al poporului sovietic vă urez succese pe calea dezvoltării şi înfloririi ţării voastre. Lărgirea legăturilor de prietenie şi de afaceri dintre ţările noastre corespunde intereselor ambelor părţi.

Vă mulţumim prieteni, pentru primirea caldă şi cordială pe care ne-aţi făcut-o. Zilele petrecute pe pămînt birman ne vor lăsa multe amintiri frumoase.

Trăiască prietenia şi colaborarea dintre popoarele Uniunii Sovietice şi Uniunii Birmane. (**Aplauze**).

Să se întărească prietenia sovieto-birmană, spre binele popoarelor ambelor ţări, spre binele păcii generale (**aplauze furtunoase, prelungite**).

★

Tovarăşii Bulganin şi Hruşciov şi primul ministru U Nu şi-au strîns puternic mîinile. A luat apoi cuvîntul primul ministru U Nu. care a spus printre altele:

Cuvîntarea lui U Nu

Mă alătur cu mare satisfacţie celor spuse de primarul Rangoonului şi salut din toată inima pe excelenţele voastre. Prin vizita dv. acordaţi poporului Uniunii Birmane o cinste cu adevărat înaltă şi nu mă îndoiesc că vizita excelenţelor voastre în ţara noastră va fi tot atît de plăcută, ca şi recenta mea vizită în marea dv. ţară.

Poporul Uniunii Birmane a aşteptat sosirea dv. în ţara noastră pe deplin conştient de importanţa unei astfel de vizite pentru întărirea păcii în lumea întreagă şi pentru prietenia sovieto-birmană. Declaraţia comună pe care dv., domnule prim ministru şi cu mine am semnat-o în ziua de 3 noiembrie 1955 la Moscova a stîrnit un uriaş interes printre popoarele din ţara noastră; ea exprimă aspiraţiile comune ale celor două popoare ale noastre în problemele păcii şi înţelegerii internaţionale.

In ultimul timp a avut loc o vizibilă slăbire a încordării internaţionale şi îşi face tot mai insistent drum tendinţa de rezolvare a problemelor internaţionale existente pe calea tratativelor şi acordurilor. Conducătorii Uniunii Sovietice au cucerit respectul conducătorilor şi poporului birman prin eforturile curajoase cu care creează în mod cutezător noua lor lume şi sîntem convinşi că şi în viitor vor acţiona tot atît de eficace în direcţia slăbirii încordării şi menţinerii păcii în lumea întreagă.

Nu există altă alternativă a păcii decît distrugerea generală în urma unui război atomic. Dar cine se poate împăca cu o asemenea alternativă? De aceea, năzuinţa omenirii spre pace este absolut legitimă şi firească şi acum, mai mult ca oricînd, sîntem martorii întăririi acestei năzuinţe spre pace. Singura cale pentru preîntîmpinarea războiului şi menţinerea păcii este calea coexistenţei paşnice pe care au păşit cele două popoare ale noastre Principiile coexistenţei paşnice sînt recunoscute în prezent de un număr tot mai mare de ţări pentru că în primul rînd ele au drept scop consolidarea păcii şi dezvoltarea colaborării între ţări. Vizita pe care o faceţi în ţara noastră nu numai că va crea mari posibilităţi pentru dezvoltarea colaborării economice şi culturale dintre cele două ţări ale noastre, dar va contribui de asemenea considerabil la lărgirea zonei păcii.

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască prietenia sovieto-birmană! (**Aplauze furtunoase**).

★

Cu aceasta, mitingul a luat sfîrşit. După terminarea mitingului, în sala Municipalităţii a fost prezentat în cinstea oaspeţilor un spectacol de cîntece şi dansuri naţionale birmane.

Adîncirea crizei politice în Franţa

Dizolvarea Adunării Naţionale franceze

PARIS 1 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia France Presse, în seara zilei de 30 noiembrie, Consiliul de Miniştri al Franţei a adoptat hotărîrea de a dizolva Adunarea Naţională franceză.

Această hotărîre a fost adoptată în baza articolului 51 din Constituţia franceză care acordă guvernului dreptul de a cere dizolvarea Camerei Inferioare a parlamentului, dacă în decurs de 18 luni ea a exprimat în două rînduri neîncredere în guvern cu o majoritate constituţională, (adică cu peste 50% din numărul voturilor deputaţilor).

Conform Constituţiei, urmează să se ţină noi alegeri parlamentare, cel puţin după 20 de zile şi cel mult după 30 de zile de la dizolvarea Adunării Naţionale.

Demisia unor miniştri radical-socialişti

PARIS 1 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia France Presse, în cursul dimineţii de joi cinci miniştri radical-socialişti şi-au prezentat demisia primului ministru Faure în semn de protest împotriva hotărîrii guvernului de a dizolva Adunarea Naţională.

Excluderea lui E. Faure din partidul radical-socialist

PARIS 1 (Agerpres). — Agenţia France Presse anunţă că biroul partidului radical socialist a hotărît cu 19 voturi contra 8 excluderea din partid a primului ministru Edgar Faure.

Agenţiile de presă comunică:

DES MOINES. — Marţi după amiază, delegaţia agricolă romînă, care vizitează S.U.A., a sosit la Des Moines, capitala statului Iowa. Delegaţia a fost primită călduros de numeroşi reprezentanţi ai oraşului, conducători de întreprinderi, fermieri, specialişti în agricultură.

CHICAGO. — După cum transmite agenţia United Press, în ultimele zile s-a abătut asupra S.U.A. un puternic val de frig însoţit de viscole şi ninsori abundente. In partea de nord a statului Michigan şi în vestul statului New York zăpada atinge o înălţime de aproape doi metri. Circulaţia pe numeroase şosele a fost întreruptă. Gerul a cauzat moartea a 39 de persoane.

Valul de frig s-a extins mult spre sud, cuprinzînd şi statul Florida.

GENEVA. — La 1 decembrie a avut loc în Palatul Societăţii Naţiunilor de la Geneva cea de a 28-a şedinţă a reprezentanţilor diplomatici ai Republicii Populare Chineze şi Statelor Unite de la Geneva. Următoarea şedinţă va avea loc la 8 decembrie.

———

Fapte grăitoare

De ce s-a sinucis Donald Charles

După cum transmite agenţia United Press la 26 noiembrie într-o cameră a hotelului „Flanders" din New York s-a sinucis talentatul om de ştiinţă-atomist american Donald Charles, în vîrstă de 47 de ani. In cameră s-a găsit o scrisoare cu următorul conţinut: „N-am de lucru, nici casă, nici avere, nici rude". (Agerpres).

IKUO OYAMA

Cu profundă durere partizanii păcii din Republica Populară Romînă, alături de cei din întreaga lume, au primit trista veste a încetării din viaţă a eminentului luptător pentru pace japonez, profesorul Ikuo Oyama, Preşedintele Comitetului japonez pentru apărarea păcii, membru al Biroului Consiliului Mondial al Păcii, laureat al Premiului Internaţional Stalin „Pentru întărirea Păcii între Popoare".

Născut în 1880, Ikuo Oyama a devenit un mare om de ştiinţă, profesor de ştiinţe economice şi politice la universitatea din Tokio. Iubindu-şi cu înflăcărare patria şi poporul el şi-a pus în slujba lor toate cunoştinţele şi întreaga sa putere de muncă. Concomitent cu activitatea ştiinţifică, Ikuo Oyama a desfăşurat o multilaterală activitate obştească şi politică.

Persecutat de către autorităţile imperiale pentru ideile şi activitatea sa progresistă, prof. Ikuo Oyama a fost nevoit să emigreze de mai multe ori. Revenit în patrie în 1947, el s-a avîntat cu o energie neobosită în lupta pentru libertatea şi independenţa poporului său, pentru o Japonie democratică şi iubitoare de pace

Ca deputat în parlamentul japonez din 1950 şi pînă azi, prof. Ikuo Oyama a dat glas de la această tribună aspiraţiilor păturilor largi ale poporului japonez spre independenţă naţională şi pace, spre stabilirea unor relaţii de bună vecinătate între Japonia şi Uniunea Sovietică, între Japonia şi Republica Populară Chineză.

Inţelegînd însemnătatea luptei popoarelor pentru asigurarea unei păci trainice, Ikuo Oyama a militat pentru atragerea tuturor cetăţenilor japonezi într-o largă mişcare de apărare a păcii. Sub conducerea lui Ikuo Oyama, mişcarea pentru pace din Japonia a devenit un factor activ în lupta pentru preîntîmpinarea războiului atomic, pentru coexistenţa paşnică şi relaţii prieteneşti între popoare. Ca expresii concrete ale succeselor mişcării partizanilor păcii din Japonia sînt creşterea în mai puţin de cinci ani a numărului semnăturilor puse pe diferitele apeluri ale Consiliului Mondial al Păcii de la 6 milioane (în 1950 pe Apelul de la Stockholm), la peste 32 milioane (în 1952 pe Apelul de la Viena); apariţia unor mişcări ca: mişcarea japoneză pentru interzicerea armelor nucleare; mişcarea naţională împotriva creării de baze militare; mişcarea pentru apărarea constituţiei etc.

Membru al Biroului Consiliului Mondial al Păcii, Ikuo Oyama s-a deplasat în repetate rînduri la mari depărtări de patria sa pentru a participa la diferitele manifestări ale mişcării mondiale pentru pace.

Ikuo Oyama a fost oaspetele poporului nostru în 1953, cu prilejul celui de-al IV-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor pentru Pace şi Prietenie, şi anul acesta cu prilejul Adunării reprezentanţilor mişcării pentru pace din R.P.R., ca delegat al Consiliului Mondial al Păcii. El a cunoscut şi a îndrăgit patria şi poporul nostru şi a apreciat roadele luptei pentru pace din ţara noastră. „Nu avem nici cea mai mică îndoială — a spus Ikuo Oyama — că minunata operă pentru cauza păcii nu va fi învinsă atîta timp cît urmărim cu ochii noştri eforturi minunate ca acelea ale poporului romîn.. eforturile muncitorilor, ţăranilor, oamenilor de ştiinţă şi artiştilor, profesorilor şi tehnicienilor, filozofilor şi preoţilor din R.P.R., care sînt strîns uniţi în jurul Partidului Muncitoresc Romîn şi guvernului R.P.R."

Prin moartea lui Ikuo Oyama, poporul japonez, partizanii păcii din întreaga lume pierd un vajnic luptător pentru cauza sfîntă a tuturor popoarelor — cauza păcii, iar poporul nostru pierde un prieten sincer, devotat şi drag.

Mihail Sadoveanu, P. Constatinescu-Iaşi, Florica Mezincescu, Matei Socor, Mihail Ralea, St. Milcu, Geo Bogza, Cristea Pantazi.

Note de drum din Turcia

DE LA BUCUREŞTI LA IZMIR

La Istanbul

Am pătruns pe teritoriul turc prin punctul de frontieră Edyrne, călătorind spre Istanbul cu vestitul simplon expres orient; în ciuda numelui său „simplonul" de pe această linie merge ca un melc, oprindu-se în toate staţiile şi haltele de pe parcurs. După o călătorie de mai bine de 24 ore prin R.P. Bulgaria şi Turcia europeană, am ajuns la Istanbul.

Ca în orice port mare şi în Istanbul pulsează o intensă viaţă comercială. Pe străzi circulă într-un ritm viu o populaţie pestriţă, disproporţionată ca înfăţişare. Alături de oameni eleganţi, îmbrăcaţi după ultima modă pariziană, vezi hamali, muncitori şomeri, mici meseriaşi — slabi, palizi, îmbrăcaţi sărăcăcios, murdari.

O disproporţie accentuată se observă şi în domeniul construcţiilor. Lîngă blocuri elegante se pot vedea case construite complect din scînduri, cu ferestre fără geamuri prin care poţi privi nestingherit mizeria în care trăieşte sărăcimea.

Oraşul celui de al 24-lea tîrg internaţional de mostre

După cîteva ore de popas în Istanbul, am plecat spre Izmir, locul unde s-a ţinut cel de al 24-lea tîrg internaţional. In satele ce se resfiră de-a lungul şoselei Istanbul-Izmir, casele ţărăneşti construite din lemn sau din pămînt sînt aşezate cu spatele spre şosea, ascunzînd nivelul de trai scăzut, incultura şi starea de înapoiere a populaţiei săteşti. Aici, ca şi la periferiile oraşelor, femeile mai poartă şalvari şi-şi ascund faţa sub un voal negru, iar bărbaţii practică încă poligamia.

Drumul între Istanbul şi Izmir este lung şi anevoios. Cu toate acestea îţi dă satisfacţia unei privelişti minunate şi a unei călătorii puţin obişnuite. Şoseaua urcă şi coboară în serpentine de pe un deal pe altul. Din loc în loc se zăreşte Marea Marmara sau Marea Egee cu valurile ei spumoase şi zgomotoase. Din cauza climatului secetos, specific regiunii, vegetaţia este pitică. Pe aceste meleaguri se întîlnesc de asemenea plantaţii de bumbac, grîu, floarea-soarelui şi diverşi pomi tropicali. Mijloacele de producţie cu care se lucrează ogoarele însă îţi amintesc de epoca sultanului şi a primilor ieniceri. Arii întregi sînt treierate cu ajutorul unui lemn tras de un cal. Pe lemn stă de obicei ţăranul care mînă calul şi care contribuie prin greutatea lui la sfărîmarea spicelor; boabele se aleg apoi cu mîna din pleavă şi paie.

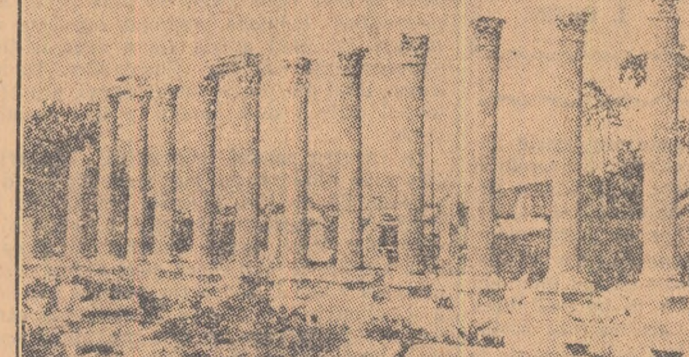
In drum am întîlnit şi cîteva fabrici de ciment şi de textile, şantiere de construcţii diferite, cazărmi şi aerodromuri militare.

Am ajuns în sfîrşit la Izmir. Izmirul este considerat ca mărime al treilea oraş din Turcia. Prin aşezarea lui geografică cît şi prin tradiţia lui în ceea ce priveşte schimbul de mărfuri, acest oraş a devenit unul din centrele comerciale cele mai importante ale Asiei Mici. Paralel cu digul portului se află o şosea din marginea căreia încep casele oraşului. Centrul Izmirului este situat pe malul golfului cu acelaşi nume şi începe cu piaţa dominată de clădirea impunătoare a Konakului — reşedinţa guvernatorului Izmirului. Pe lîngă această clădire se află o stradă îngustă plină de magazine cu o circulaţie intensă şi cu viaţă comercială agitată. Acesta este centrul comercial al oraşului. Pe lîngă cele amintite Izmirul mai are un parc de cultură mare şi frumos în care se desfăşoară anual tîrgurile internaţionale de mostre. Kulturpark (acesta este numele parcului) se întinde pe o suprafaţă de 460 hectare. El este renumit prin vegetaţia lui mediteraneeană şi tropicală. Aleile cu palmieri şi arbuşti tropicali, lacul şi fîntînile arteziene, grădina zoologică şi muzeul de antichităţi oferă vizitatorilor un loc pitoresc de recreare.

Pavilioanele diferitelor ţări

Pavilioanele ţărilor sau firmelor participante la tîrg au fost construite pe o întindere de 8500 m.p. De o parte şi alta a aleilor principale, faţade arhitectonice diferite, inscripţii luminoase şi vitrine cu exponate indicau prezenţa diferitelor pavilioane. Mergînd pe aleea palmierilor atenţia era atrasă de marele pavilion al R. Cehoslovace care ocupa o suprafaţă acoperită şi descoperită mai mare decît celelalte pavilioane ale ţărilor sau firmelor participante. Dintre exponatele cehoslovacilor s-au remarcat: maşinile-unelte, automobilele, motocicletele, tractoarele, motoarele etc. precum şi porţelanurile, aparatele de optică, medicale etc. Vizavi de pavilionul ceh se afla un pavilion al aviaţiei turce în care au fost expuse avioane cu reacţie, o instalaţie radio, diverse motoare şi aparate etc., toate de provenienţă americană; lîngă acest pavilion, se află „Luna Park", în care vizitatorii găseau fel de fel de distracţii. Mai departe, pe aleea palmierilor, spre centrul parcului, după un restaurant cu program de muzic-hall, se găsea marele pavilion Sergi Saray cu pavilioanele R.P. Polone, R.P. Ungare, R.P. Romîne, Angliei, R.P. Bulgaria şi Iugoslaviei. Lîngă Sergi Saray se afla pavilionul Franţei, iar în continuare pe aleea palmierilor pavilionul Austriei. In faţa lui Sergi Saray se desprinde de aleea palmierilor, o alee largă pe marginile căreia erau construite pavilioanele Olandei, Italiei, Germaniei occidentale, Belgiei, Israelului şi a numeroase firme din Turcia.

Pavilioanele ţărilor de democraţie populară au fost caracterizate printr-o expunere sobră, bogată şi variată, cuprinzînd în special produse ale industriei constructoare de maşini, industriei electrotehnice şi industriei chimice. La fiecare stand de maşini, se aflau tehnicieni care puneau în funcţiune maşinile respective. In pavilionul ceh se afla o maşină care la o presiune de cîteva atmosfere producea în maximum 5 minute crăticioare dintr-un material plastic rezistent chiar la cald.

Izmir: Piaţa Agora

Pavilionul R. P. R.

Pavilionul R.P.R. a avut o expunere similară celorlalte ţări prietene. Eleganţa. varietatea şi bogăţia nu au lipsit, ceea ce a făcut ca expoziţia noastră să fie vizitată zilnic de cca 15.000—20.000 persoane în cele 6 ore cît era deschisă şi să fie apreciată ca una dintre cele mai reuşite expoziţii.

Vizitatorul era impresionat de intrarea frumos amenajată a pavilionului, pe care era aşezat steagul nostru cu stema Republicii în mijloc. Sub stemă, cu litere mari de aur era scris „Republica Populară Romînă". In incinta pavilionului, aproape de intrare, în vitrine erau expuse produse artizanale, macheta unui vas pescăresc, a unui tanc petrolifer şi a unei locomotive. In cinci standuri mari erau frumos rînduite produse metalurgice ca: ciocane pneumatice, rulmenţi, lămpi de mină, ustensile medicale, truse de sudură, maşini de cusut, vase de bucătărie etc. Pavilionul cuprindea apoi macheta unei linii de ciment înconjurată de diverse materiale de construcţie (ciment, marmoră), o vitrină mare cu confecţii de copii şi de damă, marochinărie, o vitrină mică cu sticlărie şi pe peretele din fund şase vitrine cu produse alimentare (dulciuri, conserve, vinuri etc.). Pe lîngă acestea se mai aflau un stand cu produse petrolifere, cinci standuri cu produse chimice şi farmaceutice, produse din lemn, o vitrină mare cu textile. Pe un podium, în mijlocul pavilionului au fost expuse produsele industriei constructoare de maşini şi maşini-unelte, începînd cu strungurile de mare precizie şi randament, shapingurile, maşinile de găurit etc., terminînd cu diverse motoare electrice, o centrală electrică, un aparat de filmat de lung metraj etc. In pavilionul descoperit, pe o suprafaţă de 600 m.p. au fost expuse maşini şi unelte agricole (tractoare pe şenile, batoze, secerători, pluguri etc.), un autocamion, buldozere, compresoare rutiere, motoare Diessel, moto-pompe de incendiu etc.

Prin bogăţia de sortimente prezentate la acest tîrg vizitatorul şi-a putut forma o imagine complectă asupra creşterii continue a potenţialului nostru economic, asupra bogăţiilor ţării noastre. S-a remarcat de altfel, interesul mare al negustorilor turci de a cumpăra produsele noastre.

Martor al unei „prietenii atlantice"

Atmosfera bună care a domnit în timpul tîrgului a fost însă întunecată la un moment dat de atacul organizat al unor grupuri înarmate asupra pavilionului grec. Se ştie din ştirile transmise prin radio sau publicate în presă că la conferinţa tripartită ţinută la Londra, Anglia, Grecia şi Turcia nu s-au înţeles în problema Ciprului. Profitînd de această ocazie şi de faptul că la Salonic s-a încercat distrugerea casei unde s-a născut Ataturk, cercurile reacţionare din Turcia au organizat o manifestaţie împotriva grecilor.

In cîteva minute pavilionul grec a fost mistuit de flăcări, zidurile i-au fost sfărîmate, iar din vîrful ruinelor se strigau lozinci antielene.

Acţiunile samavolnice nu s-au terminat aici. In oraş provocatorii au distrus consulatul grec, au atacat locuinţele ofiţerilor greci din N.A.T.O. şi unele vapoare sub pavilion englez dar cu marinari greci. O noapte întreagă grupurile răsculate au umblat din hotel în hotel căutînd pe cetăţenii greci şi luptînd cu populaţia greacă care s-a grupat pentru apărare...

La reîntoarcere am avut ocazia să văd din nou Istanbulul. Era însă de nerecunoscut. Dintr-un oraş plin de viaţă, Istanbulul a ajuns în parte o ruină. Grupuri înarmate cu răngi, ciomege etc. au atacat cîteva consulate, au dat foc la biserici, au dezgropat morţii. Căutînd să distragă atenţia populaţiei muncitoare de la cauzele reale ale mizeriei în care trăieşte, cercurile reacţionare din Turcia, au folosit o manevră îndeobşte bine cunoscută, aţîţînd masele împotriva grecilor. In timpul pogromului a ieşit însă la iveală un lucru la care guvernul turc nu s-a aşteptat: poporul a folosit acest prilej pentru a-şi arăta ura faţă de toţi asupritorii săi, indiferent de naţionalitate. Magazinele marilor negustori greci, armeni, turci de pe străzile principale au fost în cea mai mare parte distruse. Ordinea a fost restabilită de-abia a doua zi după ce guvernul turc — impresionat de întorsătura lucrurilor — a decretat starea de asediu şi după ce armata turcă a apărut pe străzile oraşului cu tancuri. Am avut astfel ocazia să văd „la faţa locului" ce înseamnă o „prietenie" între ţările capitaliste şi unde duce cultivarea naţionalismului burghez.

★

Dar, în timpul călătoriei mele am putut vedea şi unele lucruri unice prin frumuseţea lor. Printre acestea plimbarea pe Bosfor mi-a rămas întipărită pentru totdeauna în memorie. A fost o călătorie minunată pe un vapor de pasageri care face curse regulate între Istanbul şi oraşele din apropierea marelui port.

Imediat ce vaporul s-a desprins din rada portului, începe să se contureze din ce în ce mai bine în faţa ochilor ansamblul minunat al vechiului şi vestitului Constantinopol. Turlele moscheelor renumite, palatele bogat împodobite ale sultanilor îmi apar şi acum înaintea ochilor, ca într-o privelişte de basm.

Vaporul prindea viteză, din ce în ce mai mare, iar Istanbulul a devenit un punct la orizont. Frumuseţea acestei vederi de ansamblu, în care culorile aprinse ale valurilor în apus de soare se îmbina armonios cu nuanţele vii ale construcţiilor, constituie o panoramă încîntătoare, unică în felul ei.

N. VRABIE

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10, Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52